

Predsedstvo občinske konference SZDL Velenje

Enotna ugotovitev za tretji referendum

Osrednja točka dnevnega reda torkove seje predsedstva občinske konference SZDL Velenje so bile aktivnosti občinske konference SZDL in njenih organov v prvih štirih mesecih letošnjega leta, pri čemer si bodo zlasti prizadevali uresničiti najpomembnejše vsebinske naloge, ki so jih bili določili na prvi seji OK SZDL Velenje.

Prednostna naloga občinske konference SZDL Velenje in njenih organov bo usmerjanje in usklajevanje aktivnosti v pripravah na referendum za uvedbo novega, tretjega krajevnega samopriskevka občanov. V tej zvezi bo izdelana celovita ocena uresničevanja programa del, ki jih financirajo oziroma sofinancirajo iz sredstev drugega krajevnega samopriskevka, pripravljeni bodo kriteriji in prednostni program nalog tretjega krajevnega samopriskevka, sestavljen pa bo še akcijski program, za izvedbo referenduma.

Ob tem bo SZDL v Saleški dolini utrjevala in razvijala delegatski sistem in delegatski sistem in delegatska razmerja, in to skladno s stališči, ki jih je sprejela republiška konferenca SZDL Slovenije. Usklajevala bo aktivnosti na področju načrtovanja, posebej pa si bodo prizadevali, da bi dosegli sočasnost in povezanost pri oblikovanju, sprejemanju in uresničevanju samoupravnih sporazumov o temeljnih planov. SZDL bo nadalje organizirala in vodila javne razprave na področju samoupravnega sporazumevanja in družbenega dogovarjanja, prav tako pa tudi o osnutku zakona o SLO in družbeni samozaščiti.

Skladno s sklepi in stališči predsedstva OK SZDL bodo uresničevali naloge na področju družbenega sistema informiranja, organizirali in usmerjali bodo javno razpravo o statusu občine Velenje ter aktivnosti krajevnih konferenc SZDL ob obravnavi statuten krajevnih skupnosti. Načrtujejo sklic dveh problemskih konferenc, in sicer o delovanju družbenih organizacij in društev ter o aktualnih vprašanih vzgoje in izobraževanja.

Vso pozornost pa bo, razumljivo, namenila tudi ob-

činska konferenca SZDL Velenje koordinaciji aktivnosti za kar najbolj dosledno in učinkovito uresničevanje stabilizacijskih načel.

V nadaljevanju 12. seje je predsedstvo občinske konference SZDL Velenje potrdilo koledar prireditve za leto 1980, pri tem pa še posebej naglasilo nujnost tesnejšega povezovanja vseh organizatorjev z okoljem, kjer bodo prireditve. Sicer pa je treba tudi na tem področju naše dejavnosti zagotoviti kar najbolj smotno porabo.

V skladu z določili statuta Centra za informiranje, propagando in založništvo Velenje je, do konstituiranja Skupščine Centra za informiranje, propagando in založništvo Velenje, predsedstvo OK SZDL imenovalo začasni 13 članski skupni programski svet na Naš čas in Radio Velenje, za njegovega predsednika pa Mirana Ahtika, izvršnega sekretarja komiteja OK ZK Velenje.

Predsedstvo OK SZDL Velenje pa je na torkovi seji obravnavalo tudi nekatere poglobitve zamisli o

skupnem referendumskem programu za obdobje 1981—1985. Ker te dni delovni ljudje in občani Saleške doline na zborih enotno ugotavljajo, da brez novega krajevnega samopriskevka ne bo mogoče zadržati dosežene ravni razvoja posameznih krajevnih skupnosti, istočasno pa razrešiti več skupnih nalog, ki so pred vsemi delovnimi ljudmi in občani velenjske občine, je izoblikovano stališče, da je treba čimprej pripraviti predlog nalog oziroma del, ki bi jih financirali s tretjim krajevnim samopriskevkom vseh občanov, določiti prednostni red njihove izgradnje ter zagotoviti še manjkajoča sredstva, da bi gradili racionalno, kvalitetno in hitro. Iz dosedanjih razprav izhaja, da bi morali združevati del sredstev tretjega krajevnega samopriskevka občanov za izgradnjo novih vrtcev, za postavitev VI. osnovne šole v Velenju, za nov PTT center v Velenju, za nadaljnjo topifikacijo krajevnih skupnosti Velenje — Center Desni breg in Šoštanj ter za dom borcev NOV in mladine itd.

M. L.

Seja predsedstva OS ZSS Velenje

Usmeritev je dovolj — potrebni so rezultati

Delovanja občinskega sveta Velenje je v tem času usmerjeno na aktivnosti pri uresničevanju politike gospodarske stabilizacije.

Na ponedeljkovi seji predsedstva so člani zavzeli dovolj konkretna stališča in usmeritve za dosledno uresničevanje stabilizacijskih prizadevanj. Poudarili so, da ne gre za nikakršno kampanjsko akcijo, temveč za organizirane aktivnosti znotraj našega socialističnega samoupravnega sistema, s katerimi moramo hitreje in bolj odgovorno odpravljati že znane slabosti gospodarjenja v sleherni samoupravni sredini in tako zagotoviti stabilnejši družbeni razvoj.

Delovni program občinskega sindikalnega sveta za uresničevanje politike gospodarske stabilizacije je usmerjen

predvsem k hitrejšemu uveljavljanju samoupravnih družbenoekonomskih odnosov, uveljavljanju samoupravnega družbenega načrtovanja, prizadevanjem na ustvarjanje večje produktivnosti dela in s tem tudi večjega dohodka, povečanja vpliva in odgovornosti delavcev pri razpolaganju z družbenimi sredstvi in drugo.

Predsedstvo sindikata se je zavzelo, da je potrebno vse delavce redno obveščati o dejanskem stanju, stabilizacijskih ukrepih v posamezni OZD in kakšni rezultati (predvidevanja, delavci morajo biti seznanjeni tudi s sedanjim družbenoekonomskim položajem v lastni sredini, občini, kot tudi v širši družbenopolitični skupnosti.) Če bo vsakdo razumel družbeno prizadevanja za stabilizacijo, bo tudi pripravljen dosledno upoštevati

resolucijo in druge stabilizacijske ukrepe v lastni organizaciji združenega dela. Načrti za letošnje leto morajo biti odraz stabilizacijskih hotenj. Notranje rezerve nedvomno še obstajajo in tokrat jih moramo izkoristiti v smislu boljšega gospodarjenja.

Predsedstvo je na tej seji sprejelo tudi stališče, da se naj v vseh OZD in delovnih skupnostih vzdrže vsakih povišanih zneskov izplačil in materialnih stroškov in sredstev skupne porabe. V pripravi je namreč republiški družbeni dogovor, ki bo enotno urejal področje razporejanja sredstev za osebne dohodke in skupno porabo.

Na seji so sprejeli tudi predlog programa dela občinskega sindikalnega sveta za letos ter sprejeli informacijo o poteku občinskih zborov OO sindikata.

Rudnik lignita Velenje

Začeli graditi jašek Nove Preloge

Da bi sprostiti sedanje zaloge premoga, bodo zgradili nove rudniške objekte — Za gradnjo bodo potrebovali 2,214 milijard dinarjev — Vse objekte naj bi končali predvidoma do leta 1985

Za kolektiv rudnika lignita Velenje in vso slovensko energetiko je bil v tork pomemben dogodek, saj so s priložnostno slovesnostjo obeležili začetek gradnje nadomestnih rudniških objektov, ki danes stojijo na tako imenovanem varnostnem stebru 16, kjer je še 70 milijonov ton lignita. Nove objekte bodo zgradili na dveh lokacijah, in sicer v industrijski coni II, — tam bodo zgradili drobilnico, klasično, ranžirne tire in objekte za potrebe delavcev, ki bodo na teh objektih delali. Glavni del objektov pa bo stal na lokaciji Nove Preloge. Za najpomembnejšega med njimi, novi jašek, je na torkovi slovesnosti predsednik republiškega komiteja za energetiko Dragan Petrovič zastavil prvo lopato. Že spomladi pa bodo predvidoma začeli z gradnjo ostalih spremljajočih objektov, med njimi garderob, kopalnice, reševalne postaje, upravne zgradbe, avtobusne in transformatorske postaje itn. Jašek Nove Preloge bodo predvidoma gradili 32 mesecev, to zahtevno delo pa so Velenjčani zaupali svojim stanovskim tovarišem iz delovne organizacije Rudarska gradbena dejavnost REK Edvard Kardelj Trbovlje, ki so svojo usposobljenost dokazali že lani pri izdelavi zračilnega jaška v Šoštanju, globine 237 metrov.

Jašek Nove Preloge bo globok 422 m, njegov svetli premer pa bo znašal 7,2 metra. To rudarsko okno bo služilo za prevoz ljudi v jamo in iz nje, za prevoz materiala, obenem pa bo tudi glavna vstopna pot za sveži zrak, saj bo skozenj šlo približno 17.700 kub. metrov zraka na minuto. Prevažalno napravo bodo sestavljale štiri vozne enote, z eno pa se bo lahko peljalo v jamo

60 delavcev, držala pa bo tudi 8 ton bremena.

Zunanja kota oziroma ustja jaška je na višini 365 metrov, sedaj je za meter nižja, toda ves teren okrog njega bodo namreč nasuli z materialom, ki ga bodo dobili pri kopanju izkopanim v jašku. Predvidevajo, da bodo izkopali okrog 26.000 kub. metrov raznega materiala, vgradili pa približno 8500 kub. metrov betona.

Ta izgradnja oziroma premestitev sedanjega jaška Preloge je, kot je dejal na slovesnosti donedavni v. d. predsednik kolegijskega poslovnega organa REK Velenje Mirko Bizjak, eden najpomembnejših velikih objektov v razvojnem programu energetike v Sloveniji, obenem pa bo zagotovil kar največje koriščenje premogovnega ležišča Saleške doline. Po investicijskem programu bodo za izgradnjo vseh novih objektov potrebovali 2,214 milijard dinarjev, za gradnjo novega jaška pa 122 milijonov dinarjev. Ker gre za objekte širšega družbenega pomena, zanje združuje sredstva širša družbena skupnost prek združevanja v interesni skupnosti elektrogospodarstva Slovenije.

Z izgradnjo jaška Preloge in drugih objektov pa bo imela delovna organizacija rudnik lignita Velenje tudi dolgoročno omogočeno neprekinjeno pridobivanje premoga, odprte pa bodo tudi možnosti za kasnejše odpiranje jame Šoštanj, za katero pa so potrebna še predhodna raziskovalna dela v samem ležišču.

Seveda pa bo novi jašek zajel tudi pridobivanje premoga v šoštanskem revirju Saleške doline.

(sv)

Izenačevanje življenjskih pogojev za življenje v KS Saleški dolini

Upoštevati razvojne težave in potrebe vse občinske skupnosti

Občani Saleške doline te dni na zborih v krajevnih skupnostih, podobno kot pred tem tudi njihovi samoupravni organi in vodstva družbenopolitičnih organizacij, ocenjujejo uresničevanje programa del, sprejetega na referendumu obodločitvi za drugi krajevni samopriskevak, ter oblikujejo razvojne programe krajevnih skupnosti za obdobje 1981 — 1985.

Zadnje razprave o opravljenih delih, za katera so namenili denar krajevnega samopriskevka, opozarjajo na novo kvaliteto, ki smo jo vse dostej, hote ali nehoti, vse

preradi pozabljali. Navada je bila, da smo največkrat le naštevati, kaj vse smo zgradili, koliko novih vzgojnovarstvenih objektov smo postavili, za koliko kilogramov rekonstruiranih in posodobljenih cest smo bogatejši, katere so še druge pridobitve itd. Sestavljali smo spiske pridobitev v vsaki izmed 25 krajevnih skupnosti in v občinski skupnosti. Pozabljali pa smo ocenjevati, kakšno bi bilo življenje in delo, če pridobitev, za katere smo bogatejši, ne bi bilo. Takšna gledanja in razmišljanja bi morala prevladovati tudi na nadaljevanju razprav o ocenjevanju pro-

grama del drugega krajevnega samopriskevka in o razvojnih načrtih za prihodnje srednjeročno obdobje. Potem se, kot smo pred časom že zapisali, zagotovo ne bo težko resnično množično odločiti za sklep o razpisu ljudskega glasovanja za uvedbo tretjega krajevnega samopriskevka.

Obdobje drugega krajevnega samopriskevka, začeto 20. aprila 1975, je dalo delovnim ljudem in občanom Saleške doline nove spodbudne in moči za reševanje težav, s katerimi so sooča v prizadevanjih za izenačitev pogojev za življenje vseh

37.000 prebivalcev, kolikor jih trenutno šteje občina Velenje. Z vsesplošno, skupno solidarnostno akcijo, smo slavili številne nove delovne zmage, čeprav vseh težav, najboljši volji navkljub, resnično ni bilo mogoče razrešiti. In da bi zadržali že doseženo stopnjo razvoja posameznih krajevnih skupnosti ter nadaljevali s prizadevanji za izenačevanje življenjskih pogojev delovnih ljudi in občanov v Saleški dolini, je vnovična vpeljava krajevnega samopriskevka zagotovo več kot nujna in neodložljiva naloga. Seveda bo treba razvojne težnje in hotenja kar najbolj poenotiti

in jih, razumljivo, uskladiti z dejanskimi možnostmi. Tudi na tem področju moramo biti namreč kar najbolj racionalni in se ponašati stabilizacijsko, da bi bili lahko še bolj učinkoviti, kot smo bili doslej. V ta skupna prizadevanja pa bo treba vključiti tudi vse samoupravne interesne skupnosti ter celotno združeno delo velenjske občine.

Vseh 25 krajevnih skupnosti v Saleški dolini, z njimi vred pa razumljivo tudi občina Velenje, je bogatejših za številne pomembne pridobitve, ki so bile financirane oziroma sofinancirane s

sredstvi drugega krajevnega samopriskevka. Z uresničevanjem razvojnih teženj in hotenj moramo nadaljevati tudi še v naslednjih letih, tudi zato, da bi čimprej, kolikor je, najbolj mogoče, izenačili položaj vseh 25 krajevnih skupnosti v občini, seveda kar za deva življenje oziroma pogoje za življenje v njih. Pri odločitvah o programih pa bomo morali upoštevati, zagotovo mnogo bolj kot doslej, razvojne težave in potrebe celotne velenjske občinske skupnosti, torej vseh 37.000 delovnih ljudi in občanov.

Marijan Lipovšek

S seje predsednikov OOS

Sindikat se vključuje v stabilizacijska prizadevanja

Na zadnji seji predsednikov osnovnih organizacij sindikata so se dogovorili o nalogah te organizacije pri uresničevanju družbeno ekonomske politike gospodarske stabilizacije v občini Velenje.

Sindikat se aktivno vključuje v stabilizacijska prizadevanja za boljše gospodarjenje. Osnovne organizacije sindikata si bodo morale v vseh sredinah prizadevati za boljše uveljavljanje samoupravnih družbenoekonomskih odnosov, samoupravnega družbenega načrtovanja, za večjo odgovornost delavcev pri gospodarjenju z družbenimi sredstvi ter za povečevanje vpliva in odgovornosti delavcev pri uporabi vseh sredstev družbene reprodukcije.

Na zadnjem sestanku vseh predsednikov osnovnih

organizacij sindikata občine Velenje so med drugim potrdili rokovnik, kako bodo morali reševati v temeljnih organizacijah združenega dela zadane naloge.

Že ta mesec je potrebno izvesti vse priprave za obravnavo zaključnih računov za leto 1979. Poročila, ki jih bodo pripravili poslovodni organi morajo temeljito analizirati razmere v posamezni sredini, pogoje pridobivanja dohodka, združevanje sredstev in dela ter učinke tega združevanja, učinkovitost investicij, in obstoječe organizacije dela, sistem delitve dohodkov in podobno. Poleg poročila o poslovanju morajo poslovodni organi pripraviti tudi predloge ukrepov za ustvarjanje boljših pogojev gospodarjenja, za učinkovitejše združevanje dela in sredstev in organizi-

ranje dela ter predloge, kako se bo razvijal sistem delitve osebnih dohodkov po delu. Prav tako pa je potrebno pripraviti razpravo o usklajevanju planov za leto 1980 z republiško in občinsko resolucijo. V februarju je treba prijeti obravnavati zaključne račune po dvofaznem postopku, najprej po sindikalnih skupinah, nato pa še na zborih delavcev. Vzporedno s tem pa je potrebno obravnavati še predloge za dopolnitev oziroma usklajevanje načrta za leto 1980 z resolucijo. Zbori delavcev morajo biti najkasneje do 24. februarja.

Do konca februarja pa je potrebno z resolucijo uskladiti načela za leto 1980.

Na zadnjem sestanku so se predsedniki osnovnih organizacij sindikata dogovorili tudi, da je potrebno v bodoče spremljati rezultate

poslovanja mesečno. Prav tako pa tudi izvajanje plana.

Že v mesecu marcu ali najkasneje do srede aprila morajo vse delovne organizacije pripraviti predloge za izboljšanje sistema delitve osebnih dohodkov po delu in rezultatih dela. Povsod pa so morali že lansko leto pripraviti in sprejeti program za uresničevanje stališč republiškega sveta Zveze sindikatov Slovenije o delitvi po delu.

Pa še ena pomembna naloga je pred sindikati, sprejem srednjeročnih planov. Naloga sindikata je predvsem v tem, da s političnim delovanjem zagotovi udeleževanje samoupravnega družbenega načrtovanja ter pritegne delavce k pripravljanju in sprejemanju teh planov.

MIRA ZAKOŠEK

Prostovoljno delo mladih

Navzlic težavam uspehi

Mladi iz mozirske občine so v preteklih letih dosegli lepe uspehe na področju prostovoljnega dela — Težave s študenti in nerazumevanje združenega dela

Prostovoljno mladinsko delo se je zlasti v zadnjih dveh letih v Gornji Savinjski dolini dokaj razmahnilo. V obdobju pred tem so se brigadirji tega področja vključevali v različne druge mladinske brigade, lani in predlani pa je mozirska občinska konferenca že pripravila lastno mladinsko delovno brigado za republiške akcije. Brigada Slavka Šlandra je pred dvema letoma sodelovala na akciji v Slovenskih gorah in lani na Goričkem. Mladi brigadirji iz Gornje Savinjske so pri delu dosegli izredne rezultate, žal pa jim težav in pomanjkljivosti vseeno ne manjka.

Največja težava je vsekakor pridobivanje brigadirjev, za kar pa mladi niso v celoti sami krivi. V obeh letih je bila namreč brigada nepopolna. Za takšno stanje je moč najti več vzrokov. Predvsem se osnovne organizacije zveze socialistične mladine evidentiranja brigadirjev niso lotile s pravo mero odgovornosti, kolikor dela pa so že opravile so ga večinoma z zamudo. Zavoljo tega center za mladinske delovne akcije pri občinski konferenci ni uspel uresničiti programa priprav na delovno akcijo.

S težavami se ubadajo tudi mladi delavci, ki bi se sicer radi udeležili delovne akcije, pa zaradi dela v neposredni proizvodnji zato največkrat nimajo možnosti. Ob nezadovoljivi dejavnosti vseh, ki bi mladinsko prostovoljno delo morali spodbujati in podpirati, so se pojavljala tudi nasprotovanja posameznikov v posameznih delovnih sredinah. Mladi se sicer zavedajo, da takšna odsotnost z delovnega mesta delovno

organizacijo dokaj bremeni, v združenem delu pa se nasprotno vse premalo zavedajo pomena prostovoljnega dela, kot pomembne oblike oblikovanja mladih samoupravljalcev. Znano je stališče, da se morata tako zveza komunistov kot zveza socialistične mladine kar najbolj zavzemati za to, da bodo postale mladinske delovne akcije trajna oblika aktivnega sodelovanja mladih generacij v našem družbenoekonomskem razvoju. Postati bi morale sestavni del razvojnih načrtov na vseh ravneh družbenopolitičnega izobraževanja, za njihovo organiziranje in financiranje pa je potrebno sprejeti ustrezne družbene dogovore in samoupravne sporazume. Takšno je stališče 11. kongresa ZKJ, sporazumi in dogovori so večinoma sprejeti, doslednost izvajanja njihovih določil pa je marsikomu tuja.

To je še zlasti zaskrbljujoče pri vključevanju brigadirjev iz študentskih vrst. Teh je vse premalo, ali celo nič, med brigadirji. Vedno znova najdemo številne izgovore, ki v vseh primerih tudi niso utemeljeni. N nerazumljiv je tudi odnos delovnega okolja do brigadirja, ki se je akcije le uspel udeležiti. Pojavljajo se primeri nepravilnega izplačevanja osebnih prejemkov, največ pa je nerazumevanja sodelavcev. Večina namreč prostovoljno mladinsko delovno akcijo še vedno pojmuje kot zgolj zabavo in razvedrilo. Nalog, ki naj premagajo vse te odpore in nasprotovanja, je torej še obilo in krepko bo treba poprijeti za delo, posvetovanj in dogovorov je bilo že doslej dovolj, storjenega pa vse premalo. Res pa je tudi, da mladi, navkljub vsej delovni vnemi, sami problema najbrž ne bodo zmogli razrešiti. Jasno je sicer, da bodo morali na to področje vložiti veliko več naporov kot doslej, jasno pa je tudi, da bo pomoč ustreznih dejavnikov nujna. V tem smislu so na centru za mladinske delovne akcije pri občinski konferenci ZSMS Mozirje tudi sestavili delovni načrt za letošnje leto.

JANEZ PLESNIK

Uprava javne varnosti Celje

Z večjo samozaščito do varnejših razmer

Uprava javne varnosti v Celju je na tiskovni konferenci pred dnevi seznanila novinarje širšega celjskega območja o svojem delu v lanskem letu oziroma o stanju na področju javnega reda in miru, kriminala, prometne varnosti ter družbene samozaščite.

Delavci UJV Celje zadovoljivo ugotavljajo, da so z velikim prizadevanjem vseh služb uspeli doseči zastavljene cilje ter izboljšati oziroma stabilizirati varnostne razmere v celjski regiji. Posebej spodbudna pa je hkrati ugotovitev, da se samozaščitno ravnanje vse pogostejše in učinkoviteje pojavlja v vsakdanjem življenju ter delu naših delovnih ljudi in občanov. Tako stanje gre pripisati prizadevanjem vseh subjektivnih sil, napotom delavcev UJV ter njihovemu tvornemu sodelovanju s sodnimi organi, inšpekcijskimi in drugimi strokovnimi službami.

Statistika pove, da smo na območju UJV Celje v letu 1979 zabeležili 3588 primerov kaznivih dejanj s področja kriminala. Največ je bilo primerov klasičnega kriminala (92 odstotkov), manj pa primerov s področja gospodarskega kriminala (7,8 odstotkov). Število teh kaznivih dejanj je v primerjavi z letom 1978 nekoliko višje, vendar ta porast ni zaskrbljujoč. Z velikim številom preventivnih akcij predvsem pri varovanju družbenega premoženja, je delavcem UJV uspelo izboljšati razliko med primerov za 5 odstotkov. Med primeri klasičnega kriminala je bilo največ tatvin (1600), povečalo se je število prekrškov zoper življenje in telo ter seksualnih deliktov, obravnavali pa so bistveno manjše število umorov, samomorov, ropov, vlovov v avtomobile, železniških nesreč in naklepnih požigov. Največ kaznivih dejanj je bilo storjenih v občinah Celje in Velenje, skupna materialna škoda pa je v primerjavi z lanskim višja za več kot 100 odstotkov. Organi UJV Celje ugotavljajo, da povzročajo velik del kaznivih dejanj tisti, ki se vrnejo iz zapora pa ostanejo brez stanovanja in zaposlitve. Tudi pota ubežnikov iz kazensko popoblaščenih zavodov so običajno polna različnih prestopkov. S po-

dročja mladoletnega prestopništva pa so organi UJV Celje v preteklem letu obravnavali 472 kaznivih dejanj.

Število kaznivih dejanj gospodarskega kriminala se je v letu 1979 povečalo za 15 primerov, saj je bilo 280 tovrstnih prekrškov. Prednjačijo poneverbe, zlorabe uradnega položaja, ponarejanje ali uničevanje uradnih listin, nedovoljena trgovina in nevestno gospodarjenje. Organi UJV so bili v lanskem letu zelo uspešni tudi pri odkrivanju kaznivih dejanj neupravičenega dopolnilnega dela drugih oseb, kršitev pravic delavcev in kršitev socialnega zavarovanja. Te prekrške so odkrivali predvsem pri zasebnih obrtnikih. Uprava javne varnosti redno obvešča organizacije dela o ugotovitvah svojih akcij in jih spodbuja k odpravljanju negativnih pojavov. Ocenjujejo pa, da delo samoupravnih delavskih kontrol marsikje še ni zaživel, tako kot bi moralo, zlasti pa je skoraj povsem zamrlo delo služb za ugotavljanje izvorov premoženja. S področja gospodarskega kriminala še podatek, da se je lani pripetilo 42 delovnih nesreč s hudimi poškodbami predvsem zaradi nepravilnega odnosa do zaščitnih sredstev, dve pa sta se končali s smrtnim izidom. Tudi na področju javnega reda in miru delavci UJV Celje v letu 1979 niso ugotovili zaskrbljujočih sprememb. Zabeležili so 3091 prekrškov javnega reda in miru, ki jih je povzročilo 2683 kršilcev. V letu 1979 ni bilo nobenega primera hujše množične kršitve reda in miru, miličniki pa so posredovali v 1606 primerih. Mnogo manj je bilo napadov na miličnike (193 primerov). 26 občanov pa se je pritožilo zoper delo organov UJV. Navzlic nenehnim opozorilom še vedno povzroča največ nevšečnosti pijančevanje po lokalih. Delavci UJV upajo, da bodo dogovori z gostinskimi delavci, ki jih želja po zaslužku pogosto vodi mimo črke zakona, končno le prispevali k omejevanju alkoholizma, ki je pogost povod za prekrške zoper javni red in mir.

V preteklem letu so se močno pospešile tudi aktiv-

nosti na področju družbene samozaščite, ne le v pripravah in izvajanju akcij. Nič nas ne sme presenetiti, ampak tudi po njej. Kljub temu se marsikje pojavlja še vrsta pomanjkljivosti, predvsem v delu nekaterih odborov za ljudsko obrambo in družbeno samozaščito, ki se preredit sestajajo. Prenekatera varnostna ocena ostaja nedopolnjena, usposabljanje pripadnikov narodne zaščite poteka prepočasno. Marsikje pa so na tem področju naredili zelo veliko in med te se prišteva tudi občina Velenje. V posameznih sredinah bo več pozornosti treba nameniti še

usklajenosti krajevnih skupnosti in organizacij združenega dela, varovanje družbene lastnine, učinkovitejšemu delu inšpekcijskih služb in podobnim vprašanjem. Stanje na tem področju pa bodo še naprej izboljševali tudi z različnimi preventivnimi akcijami.

Vsi ti kazalci kažejo na ugodne varnostne in zaščitne razmere, z doslednejšim samozaščitnim ravnanjem pa bo prihodnja ocena nedvomno lahko postregla s še spodbudnejšimi ugotovitvami.

J. Krajnc

O delu velenjskih miličnikov

Število negativnih pojavov v upadanju

Delo velenjskih miličnikov je bilo v preteklem letu dokaj pestro, pohvale vredno pa je dejstvo, da se javna varnost vedno bolj podroblja, saj se delovni ljudje in občani, politične, samoupravne in delovne organizacije vedno bolj organizirajo za varovanje svojih pravic, družbene in osebne lastnine. Tako so v zadnjih letih negativni pojavi v upadanju.

Kršitve javnega reda in miru se največkrat pojavljajo v večernem času, ko se napolnijo gostinski lokali. Storiteli so mnogokrat pod vplivom alkohola in izživljajo k pretepu. V lanskem letu je prišlo tako tudi do umora ter dveh poizkusov umorov. Največkrat občani kršijo javni red in mir v rudarskem domu, kolodvorski restavraciji, družbeni prehrani REK, hotelu Paka, Kajuhovem domu v Šoštanju in drugje. Največ prekrškov je bilo storjenih zaradi prepiranja in kršanja s pijančevanjem na javnih mestih, pretepanja in drznega vedenja, pa tudi zaradi klateštva in omalovaževanja pooblaščenih uradnih oseb. V preteklem letu je bilo vloženih sodniku za prekrške 275 predlogov proti 346 kršiteljem, ki so storili 402 prekrške. Kar 244 kršiteljev je storilo kazniva dejanja pod vplivom alkohola. Miličniki so morali v preteklem letu 420-krat posredovati in do iztrezitve pridržati 123 oseb. Poleg tega so opravili še 33 pridržanj zaradi suma storitve kaznivih dejanj, klateštva, ugotavljanja identitete, prijetih po tiralici in drugo. Med kršitelji javnega reda in miru je bilo veliko povratnikov, saj so kar sto kršiteljev obravnavali večkrat.

In kakšna je starostna struktura kršiteljev?

V preteklem letu so obravnavali 27 mladoletnih kršiteljev, 49 jih je

bilo starih do 21 let, 109 pa do 25 let. Kar 160 kršiteljev je bilo starejših od 25 let. 264 obravnavanih storilcev je v rednem delovnem razmerju, 8 je bilo dijakov, 62 pa jih je bilo nezaposlenih.

VELIKA POZORNOST PREVENTIVNI DEJAVNOSTI

Varnost prometa nadzorujejo samostojno z opravljanjem službe kontrole prometa vzporedno z opravljanjem drugih nalog službe javne varnosti. Lani so zabeležili največ prometnih nesreč v popoldanskem in večernem času. Veliko pozornosti so namenili preventivni dejavnosti, predvsem na tistih cestah, kjer je največ prometnih nesreč. Na takih mestih miličniki opozarjajo kršitelje na večjo budnost v prometu in jih seznanjajo s prometno problematiko. Ugotavljajo, da udeleženci v prometu ne upoštevajo dosledno svetlobnih znamenj na križiščih, zaradi tega morajo posredovati tudi tam. Najbolj kritične ceste so bile v preteklem letu Saleška, Celjska, Kidričeva in Partizanska, kjer je bilo tudi največ prometnih nesreč. Miličniki si prizadevajo, da bi bili udeleženci v prometu kar najbolj seznanjeni s prometnimi predpisi, zato tesno sodelujejo s svetom za preventivo in vzgojo v cestnem prometu. Žal, ta svet svoje vloge v zadnjem letu ni odigral. Mnogo bolj delavna je bila komisija za tehnično ureditev prometa pri Izvršnem svetu Skupščine občine Velenje. Ta komisija skrbi za pravilno označevanje cest, prometno signalizacijo ter za tekoče urejen promet.

V lanskem letu so velenjski miličniki obravnavali 165 prometnih nesreč, v katerih je bilo 8 smrtnih žrtev, 90 hudo telesno poškodovanih ter 125 lažje telesno poškodovanih. Materialno škodo v vred-

nosti nad 20 tisoč dinarjev pa so obravnavali v šestih prometnih nesrečah. V šestdesetih primerih je bila vzrok nesreče neprimerna hitrost, v 35. izsiljevanje prednosti, v 10. nepravilna stran vožnje, v 14. vinjenost, v 11. nenadno prekanje v ostalih prometnih nesrečah pa so bili različni drugi vzroki.

Največkrat so prometno nesrečo v preteklem letu povzročili vozniki osebnih avtomobilov. To se je zgodilo kar v 94. primerih. Sledijo jim vozniki koles z motorjem in mopedom ter koles, ki so povzročili 40 prometnih nesreč. V 19. primerih je bil povzročitelj nesreče pešec, ostale nesreče pa so povzročili vozniki tovornih avtomobilov, avtobusov in traktorjev.

Po nestrokovni oceni je nastalo v prometnih nesrečah, ki so jih miličniki obravnavali, za okoli 2 967 600 dinarjev materialne škode.

V veliko pomoč pri nadzoru prometa je velenjskim miličnikom postaja prometne milice Celje, ki mnogokrat pokriva cestne relacije na območju Velenja. Delno so uspeli omejiti hitrost vožnje z radarjem multanova, s pomočjo katerega so večkrat kontrolirali hitrost.

Pohvale vredna je akcija „za varnost otroka v prometu“, v katero so vključili šolsko mladino, ki je delila letake z vsebino, kakšen naj bo odnos udeležencev v prometu do otroka. V sodelovanju z Zvezo šoferjev in avtomobanikov Velenje so izvedli akcijo preventivnega merjenja izpušnih plinov in takojšnje regulacije. Izvedli so še akcijo za ugotavljanje treznosti voznikov ter za izpravnost svetlobnih teles na vozilih. Imeli pa so tudi predavanja za starše o prometni vzgoji otroka.

M. Zakošek

„NAS ČAS“, glasilo SZDL, izdaja Center za informiranje, propagando in založništvo Velenje, p. o. Velenje, Foitova 10.

„NAS ČAS“ je bil ustanovljen 1. maja 1965; do 1. januarja 1973 je izhajal kot štirinajstrednik „SALEŠKI RUDAR“, kot tednik pa izhaja „NAS ČAS“ od 1. marca 1973 naprej.

Uredništvo: Marjan Lipovšek (Direktor in glavni urednik), Stane Vovk (odgovorni urednik), Jože Krajnc, Janez Plesnik, Boris Zakošek, Mira Zakošek ter Vlado Besednjak (oblikovanje).

Izhaja ob petkih — Uredništvo in uprava 63320 Velenje, Foitova 10, poštni predal 89, telefoni (063) 850—087, 850—316, 850—317 — Brzjavni naslov: Informativni center Velenje.

Cena posameznega izvoda 5 dinarjev, letna naročnina 210 dinarjev (za inozemstvo 420 dinarjev).

Žiro račun pri SDK, podružnica Velenje 52800 — 603 — 38482.

Grafična priprava in tisk: ČGP Večer Maribor.

Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo.

Za „NAS ČAS“ se po mnenju Sekretariata za informacije izvršnega sveta Skupščine SR Slovenije, številka 421—1/72 od 8. februarja 1974 ne plačuje temeljnega davka od prometa proizvodov.

Industrializacija gradnje in naloga razvojnih in projektivnih služb

Še več pozornosti izvozu

Ustvariti ekonomske pogoje za razvoj

Tudi lignit dražji

kosovec	583	din
kockovec	540	din
orehovec	414	din
grahovec	394	din
zdrob	387	din

Obisk v Veplasu

S stabilizacijo do hitrejšega razvoja

Stabilizacijskih prizadevanj so se odločno lotili tudi v delovnih organizacijah v naši občini. V delovni organizaciji Veplas Velenje nam je o tem direktor JANEZ NAVODNIK dejal, da bo letošnje leto zanje polno preizkušenj na več področjih.

Predvsem bodo morali dokazati, da družbeni denar, ki so ga vložili v lani dograjene nove proizvodne prostore ni bil naložen zaman. To pa prav gotovo ne bo lahko.

«Kemično predelovalna industrija kamor sodimo», je dejal Janez Navodnik, »se je znašla v hudih škripih. Surovin večkrat ni, poleg tega so jim cene v zadnjem letu tako podivjale, da jih je s ceno iz-

delkov nemogoče slediti. Ker je večina domačih surovin dosti dražja od tujih, je kemična industrija, ki je bila že prej med najbolj deficitarnimi izvozniki, postala na zunanjem trgu še manj konkurenčna.»

Znatno del surovin morajo uvažati. Enako pa je tudi z opremo, ki bi jo morali zamenjati že letos zaradi popolne dotrajanosti. Ker je jasno, da bo potrebno za vsa uvožena reprodukcijska sredstva in surovine v enaki vrednosti zagotoviti tudi uvoz, je očitno, da bodo v tem stabilizacijskem letu delavci Veplasa polagali zrelotni izpit. Vsem težavam navkljub so si zastavili dokaj zahteven

načrt. Tako nameravajo prihodek povečati za več kot 70 odstotkov. To naj bi izvedli ob minimalnem povečanju števila zaposlenih. »Videti je, da smo preoptimistični,« pravi Janez Navodnik, »vendar bomo dali vse od sebe, da tak plan dosežemo.»

Predvsem nameravamo povečati produktivnost z izboljšanjem tehnologije in večje izkoriščenosti obstoječih strojev. Za velik del proizvodnje že imamo izdelan načrt, kako posodobiti tehnologijo, da bo izključeno čim več ročnega dela ter nepotrebnega transporta. Seveda so te izboljšave povezane z nakupom dodatne opreme in naprav ter trdim organizacij-

skim delom. Slabo produktivnost posameznikov, s katero smo se soočali v preteklem letu, želimo izboljšati z doslednim nagrajevanjem po učinku. Izdelali smo prva groba merila za takšno nagrajevanje in jih dali v poskusno uporabo. Po nekaj mesecih preizkušanja in dopolnjevanja jih bomo dokončno sprejeli. Vodilo pri izdelavi teh meril nam je bila količina opravljenega dela, kjer jo je kakor koli možno ugotavljati, upoštevali pa smo tudi prispevek k ustvarjenemu dohodku ter kvalitetno opravljenega dela. S povečano produktivnostjo računamo, da bomo kljub rasti materialnih stroškov postali konkurenčnejši na trgu ter povečali prihodek.

Najzahtevnejša naloga pa ostaja vsekakor povečanje izvoza. Tu nas poleg izredno nizkih cen, s katerimi lahko konkuriramo na zunanjem trgu pestu tudi to, da smo bili tu doslej slabo prisotni in si sedaj pot utiramo zelo težko in mnogo prepočasno. Ker pa imamo nad trideset milijonov dinarjev potreb za uvoz surovin in opreme bomo morali toliko tako ali drugače tudi izvoziti.

Za letošnje leto so v delovni organizaciji načrtovali tudi nakup nove opreme za galvaniko, vendar je ta naložba trenutno vprašljiva zaradi zelo ostrih omejitev uvoza in opreme.

«Prepričani smo,« je dejal ob koncu našega pogovora Janez Navodnik, »da bo letos stabilizacija za naš kolektiv kljub vsem težavam, končana uspešno in da se bomo rešili dolgega obdobja neprestanih težav, ko smo iz obrtnih delavnic začeli preraščati v tovarno.»

Boris Zakošek

Kako zagotoviti izvoz — največje vprašanje

Iz prakse družbenega pravobranilca

Večjo pozornost krepitvi delovne discipline

Pred dnevi se je v Beogradu končalo posvetovanje družbenih pravobranilcev samoupravljanja Jugoslavije. Tega posvetovanja se je udeležil tudi občinski pravobranilec Albin Amon. Po vrnitvi iz Beograda smo z njim napravili naslednji razgovor.

Tovariš Amon, kaj bi bilo vredno povzeti s tega posvetovanja? Katerim točkam ste pravobranilci namenili največ pozornosti?

A. Amon: »Na posvetovanju je bila glavna tema vprašanje samoupravljanja in varstva družbene lastnine. Samoupravljanje je največja vrednota družbenopolitičnega sistema Jugoslavije in temelji na družbeni lastnini. Naša osnovna naloga je zato varstvo družbene lastnine. To varstvo pa se ne kaže samo v primerih ogroženosti zaradi fizičnega prisvajanja temveč je potrebno ogroženost družbene lastnine gledati širše. Le-ta je ogrožena že, če je na primer rast osebnih dohodkov nad rastjo dohodka ali če je delitev sredstev za osebne dohodke izvršena mimo meril, ki so določena v samoupravnih aktih in katerim je osnova ustvarjen dohodek ter produktivnost dela. Družbena lastnina je prizadeta tudi če je delitev sredstev izpeljana mimo rezultatov dela posameznika ali skupine, če nesmetno uporabljamo družbena sredstva, če je odvojena na podlagi skupno lastniškega obnašanja, prizadeta pa je tudi ob prekomernem trošenju družbenih sredstev za re-

prezentanco, potovanja, darila in podobno. Obstajajo še številne druge možnosti ogrožanja družbene lastnine, ki se kažejo ob zanemarjenosti širjenja družbene reprodukcije, racionalizatorstva, iniciativnosti in ustvarjalnosti pri združenem delu.»

Precej poudarka ste na tem posvetovanju namenili tudi delovni disciplini. Bi lahko kaj več spregovorili o tem?

A. Amon: »Da, poseben problem, ki smo ga izpostavili na posvetovanju, je bil krepitev delovne discipline. Mnenja smo, da leži največja odgovornost za krepitev delovne discipline na družbenopolitičnih organizacijah. Pozornost pa je treba nameniti tudi delu odgovornih delavcev pri združenem delu, saj se pogosto soočamo z očitki, da ne uresničujemo naloge, ki izhajajo iz samoupravnih aktov. Posebej želim poudariti odgovornost poslovnih delavcev in delavcev tako imenovanih poslovnih struktur. Temu bi morali v združenem delu posvetiti večjo pozornost, saj si prav ti delavci pogosto prisvojijo več pravic kot jim jih daje zakon o združenem delu in se ob tem včasih niti ne zavedajo kakšne negativne posledice bo takšno ravnanje prineslo.»

Spregovorili ste tudi o problemu strokovnega znanja na področju družboslovja.

A. Amon: »V sedanjem trenutku je eno glavnih vprašanj, kako ob naši družbeno ekonomski preobrazbi dohajamo novosti na področju družboslovja. Mnenja smo, da naše

strokovno znanje tu šepa. Mnogih stvari ne razumemo ali pa jih razumemo polovično. Na primer: ko govorimo o dohodkovnih odnosih, pogosto ne poznamo niti osnovnih stališč, ki izhajajo iz zakona o ugotavljanju in razporejanju celotnega prihodka in dohodka. V različnih poročilih opažamo, da se mešajo pojmi skupnega prihodka, celotnega prihodka ter skupnega dohodka ter dohodka. Soočamo pa se tudi z drugimi nepoznavanji s področja družboslovja.»

Na posvetovanju ste tudi razpravljali. O čem ste spregovorili?

A. Amon: »V svojem prispevku sem skušal obdelati dve vprašanji: razporejanje delavcev na delo ter vrednotenje točk pri izplačilu osebnih dohodkov, pri ugotavljanju mase osebnih dohodkov.»

Pri razporejanju delavca na delo sem se zaustavil ob naslednjem vprašanju. V naših OZD prejmejo delavci razporeditvene odločbe, ki jih postavljajo v določene grupe. Menim, da je potrebno te odločbe nekoliko spremeniti, in sicer tako, da bo delavec le razporejen na določeno delo, ki ga zna opravljati, nagrada za to delo pa v odločbi ne sme biti zapisana.»

Ali lahko to prikažete s kakšnim primerom?

A. Amon: »Delovna organizacija Avtopark, kjer so šoferji razporejeni na določena delovna mesta. Eden vozi avtobus, drugi tovornjak, tretji vlačilec itd. Prav pri

vrednotenju teh del so imeli in še imajo obilo težav, saj delavci drug drugemu dokazujejo, da je njihovo delo težavnejše in več vredno. Prav zato bi morali doseči, da bi imel delavec, v tem primeru šofer, razporeditveno odločbo, v kateri bo vpisano, da opravlja delo poklicnega šoferja, ne pa tudi na katero vozilo je razporejen, saj je s svojim vozniškim izpitom sposoben voziti vsa navedena vozila. Tako bi celoten primer postavili v stvaren položaj. Ob spremembi odločb pa bi morali spremeniti tudi pravilnik o delovnih razmerjih v tistem poglavju, kjer obravnavajo vprašanje razporejanja na delo.

in sedaj namenimo še nekaj besed mojemu drugemu prispevku v razpravi. To je vprašanje določanja vrednosti točke pri izplačilu osebnih dohodkov. V mnogih delovnih organizacijah določa vrednost točke za določeno obdobje delavski svet, ki pa pri tem ne pozna rezultatov dela v preteklem kratkoročnem obdobju. Zato prihaja marsikje do prekoračitve pri delitvi sredstev za osebne dohodke. Doseči bi bilo treba, da bi se vrednost točke, masa osebnih dohodkov za določeno obdobje, določala le na podlagi pokazateljev, ki bi izhajali iz analize strokovnih služb. Zaradi takšnega nepravilnega odnosa delavci dobijo vtis, da je pomembna le delitev sredstev, manj pozornosti pa namenijo njihovu ustvarjanju.»

BORIS ZAKOŠEK

Gospodarska zbornica Slovenije

Priznanje GZS Mirku Bizjaku

Prejšnji teden je bila v gospodarski zbornici Slovenije priložnostna slovesnost, na kateri so podelili priznanja GZS uglednim gospodarstvenikom za dolgoletno uspešno delo. Med dobitniki priznanj je bil tudi donedavni v. d. predsednika kolegijskega poslovnega organa sozda REK Velenje, dipl. inž. Mirko Bizjak.

Predsednik GZS, Andrej Verbič je v nagovoru poudaril, da so letošnji prejemniki priznanj gospodarske zbornice Slovenije domala ves čas po osvoboditvi naše dežele sodelovali na pomembnih področjih našega gospodarstva življenja in se jim s priznanjem GZS za delovne rezultate, vsaj v določeni meri, zahvaljujejo za opravljeno delo.

Mirko Bizjak, nosilec Spomenice 1941, je bil še posebej aktiven v svojem gospodarskem delovanju izven meja naše republike, saj je kot generalni direktor rudnika Bor in Majdanpek v veliki meri prispeval k njihovi sedanji stopnji razvo-

ja. Bil je del tistih kadrov iz naše republike, ki so s svojim bogatim znanjem pomagali razvijati gospodarstvo v drugih republikah in tako bil hkrati tudi pionir povezovanja gospodarstev obeh republik. Svoje bogate delovne izkušnje je pozneje uveljavljal v gospodarski zbornici Jugoslavije in v predstavništvu gospodarske zbornice v Bruslju, dokler ni končno sposobnosti diplomiranega inženirja rudarstva, organizatorja in gospodarstvenika pričel uveljavljati tudi v rudarsko elektroenergetskem kombinatu Velenje.

Letošnja priznanja gospodarske zbornice Slovenije so bila, kot je dejal predsednik Andrej Verbič, izročena v prave roke. V roke, ki so pomagale ustvarjati to, kar danes imamo in na čemer gradimo našo prihodnost. Gre za delovne tovariše, ki so tudi sedanjim rodovom gospodarstvenikov lahko za vzgled resnične delavnosti, samoodrekanja in velikega strokovnega in organizacijskega znanja.

Na podlagi 18. člena samoupravnega sporazuma stavbne zemljiške skupnosti občine Velenje

SKLICUJEM

3. skupno sejo zbora uporabnikov in zbora izvajalcev, ki bo

v sredo, dne 30. 1. 1980 ob 16.00 uri
v sejni dvorani skupščine občine Velenje
Za sejo predlagam naslednji

DNEVNI RED:

1. Imenovanje komisij za verifikacijo pooblastil,
2. Določitev dnevnega reda,
3. Obravnava poročila o izvršitvi sklepov 2. seje skupščine SSZS in potrditev zapisnika,
4. Poročilo izvršilnega odbora SSZS od 3. do 6. seje,
5. Sprememba samoupravnega sporazuma o izločanju dela sredstev stanovanjskega prispevka za financiranje izgradnje omrežja komunalnih objektov in naprav za usmerjeno stanovanjsko izgradnjo v občini Velenje
6. Obravnava osnutkov programov za leto 1980 na področju urejanja stavbnih zemljišč in ostalih komunalnih dejavnosti
7. Vprašanja delegatov
8. Razno

Vabim delegate, da se seje skupščine zagotovo udeležijo!
Predsednik skupščine SSZS
ing. Stanko ZORKO l. r.

gorenjetgo

Zbor delavcev delovne organizacije

GORENJE RAZVOJ, p. o.
VELENJE

OGLAŠA

prosta dela in naloge na področju preizkušanja gospodinskih aparatov, z nazivom

VODJA GRUPE

Pogoji:

- dipl. inž. elektrotehnike — jaki tok
- najmanj 3 leta delovnih izkušenj
- znanje nemščine ali angleščine

Poizkusno delo traja 75 delovnih dni. Kandidati naj pošljejo pismene prijave z dokazili o izobrazbi in delovnih izkušnjah v roku 15 dni od dneva objave oglasa na naslov: GORENJE TGO VELENJE, Kardovski sektor, 63320 Velenje, Celjska 5/a.

O izbiri bodo kandidati obveščeni v roku 30 dni po zaključku roka za prijavo.

S posvetovanja v Velenju

O kulturnem življenju delavcev iz drugih republik in pokrajin

V Velenju je bilo 19. decembra lani (o tem smo poročali tudi v prvi letošnji številki našega tednika) prvo jugoslovansko posvetovanje o kulturnem življenju delavcev iz drugih republik in pokrajin. Udeleženci posvetovanja so na koncu sprejeli tudi stališča in priporočila, ki prvič pri nas sploh tako celovito obravnavajo ta vprašanja. Da bi se s sprejetimi stališči lahko seznanilo čim več delovnih ljudi in občanov, zlasti pa delavcev iz drugih republik, jih objavljamo v celoti.

Predstavniki članic Zveze kulturno-prosvetnih organizacij Jugoslavije in Zveze sindikatov Jugoslavije in drugi delegati, zbrani na posvetovanju o kulturnem življenju delavcev iz drugih republik in pokrajin, smo po skrbnem pretresanju posameznih vprašanj, preučevanju interesov in možnosti, ob soglasju, ki smo ga dosegli z medsebojnim razumevanjem in upoštevanjem različnosti, sklenili tole:

1. Priporočamo delavcem iz drugih republik in pokrajin, ki so na delu kjerkoli v Jugoslaviji:

- naj se zavedajo svojih samoupravljaljskih pravic, kadar gre za vprašanja kulture in kulturnega življenja v njihovi organizaciji združenega dela, v sindikatu, v krajevni skupnosti ali družbenopolitični skupnosti, v kateri žive in delajo in naj te pravice uporabljajo tako za skupne kot tudi za svoje posebne kulturne interese;

- naj se združujejo v skupine, klube, ustanavljajo svoja društva, da bi v njih zadovoljevali potrebe po izpopolnjevanju in uživanju kulturnih vrednot in kulture svojega naroda ali narodnosti, pri tem pa naj v skladu z razmerami in možnostmi pričakujejo pomoč kulturnega društva v kraju ali v organizaciji združenega dela, od sindikalne organizacije ali od organizatorja kulturnega življenja, skrbijo naj, da bodo njihova dejavnost in njeni rezultati dostopni tudi drugim;

- naj se vključijo v dejavnosti skupin, klubov, društev, kulturnih domov, ki delujejo v kraju ali bližini, v njih naj spoznavajo kulturo in kulturne navade ter kulturno bogastvo naroda, pri katerem žive in delajo, hkrati pa naj med njimi tudi spodbudijo zanimanje za kulturo svojega naroda ali narodnosti;

- da skupaj oblikujejo in izražajo svoje interese za kulturne dogodke in druge kulturne vrednote kulturnim organizacijam v svojem okolju, pa tudi v republikah ali pokrajinah, iz katere prihajajo. Čimbolj bodo ti interesi skupni, tem lažje bodo zahtevali in dosegli njihovo upoštevanje. Svoje interese naj ugotavljajo, usklajujejo in sporočajo preko sindikata, delegacij SIS-ov, organizatorjev kulturnega življenja, društev ali drugače;

- kadar žive in delajo v območju jezika, drugačnega od njihovega, naj si prizadevajo, da spoznajo ta jezik in da ga uporabljajo, od svoje organizacije združenega dela ali svoje sindikalne organizacije zahtevajo, da jim pri tem pomaga.

Z vsem tem bodo ti delavci ohranjali in razvijali svoj specifičen kulturni interes, spoznavali pa tudi kulturo naroda, pri katerem so v

gosteh; lažje se bodo vključevali v novem in drugačnem okolju, postajali bodo vez med kulturami in pripadniki narodov in narodnosti naše domovine.

2. Kulturna društva, klubi in skupine (njihove občinske zveze) v krajih, kjer živi in dela več delavcev iz drugih republik, naj štejejo za svojo dolžnost;

- da tovariško spodbujajo te delavce k vključevanju v njihove vrste;

- da spodbujajo in omogočajo v svojem okviru tudi ustanavljanje skupin teh delavcev in jim pomagajo, da bodo lahko v njih zadovoljevali svoje interese po lastni kulturi;

- da pomagajo pri ustanavljanju njihovih društev teh delavcev, skrbijo za povezave z njimi in jim zagotavljajo enakopraven položaj med društvi. Pri tem naj po potrebi uporabljajo tudi posebne metode privabljanja in spodbujanja teh delavcev in to take, ki jim bodo pomagale prebiti kulturni interes in premagovati zadržke, ki izvirajo iz njihovega posebnega položaja. Pokažejo naj razumevanje za njihove težave pri premagovanju jezikovnih in drugih preprek. Dokazujejo naj s svojo programsko politiko za kulturo narodov, ki jim ti delavci pripadajo in svoje spoštovanje do te kulture;

- na proslavah prireditvah, srečanjih, pri izdajanju publikacij in ob drugih priložnostih naj načrtujejo in omogočajo tudi aktivno udeležbo izvajalcev oziroma avtorjev, delavcev iz drugih republik in pokrajin;

- po svojih društvenih knjižnicah naj povečajo tudi število knjig v jezikih teh delavcev, v društvenih kinematografih pa pripravljajo posebne predstave s podnapisi v teh jezikih;

- kadar društva in zveze posredujejo gostovanske prireditve, naj kolikor se da upoštevajo tudi poseben interes delavcev za prireditve s kvalitetnimi izvajalci ali vsebino iz njihove republike ali pokrajine;

- povezujejo naj se z društvi v krajih, od koder je veliko njihovih sodelavcev in sokrajanov; pri tem povezovanju naj upoštevajo interes teh delavcev, vključujejo naj jih v kulturno sodelovanje in izmenjavo kulturnih dogodkov ipd.;

Republiška združenja oziroma zveze v republikah, kjer je veliko delavcev od drugod, so po našem prepričanju dolžne:

- vedno opozarjati svoje članice na te naloge;

- povezoovati ta prizadevanja; — same načrtovati prireditve, ki vključujejo te delavce.

Te skupnosti naj se skupaj s skupnostimi republik in pokrajin, od koder prihajajo delavci k njim, že v prihodnjem letu dogovore za prve večje povezane akcije, organiziranje prireditev (koncertov, re-

vij, gledaliških predstav, razstav, filmov, plesnih sporedov, recitalov, predavanj) namenjenih prvenstveno delavcem na delu v drugih republikah. (Pri tem priporočamo naj bodo spored in izvajalci izbrani sporazumno, primerno pripravo naj zagotove republike, od koder so izvajalci, organizacijsko pa naj njihova gostovanja pripravi in izpelje republika gostiteljica). Skupnosti republik in pokrajin, od koder so ti delavci, pa naj pripravljajo ali zbirajo potrebno strokovno in umetniško gradivo (note, knjižna dela, gledališka besedila, strokovne priročnike, tekste predavanj z diapozitivi, informativne filme ipd.) in jih kot svoj prispevek preko skupnosti v republikah, kjer ti delavci žive, pošiljajo njim neposredno ali njihovim sindikalnim ali kulturnim organizacijam. Zelo veliko lahko prispevajo tudi z občasnimi obiski strokovnjakov, umetnikov, pedagogov pri skupinah, v klubih, društvi njihovih rojakov, ki delajo v drugih republikah. Te skupnosti naj tudi pri prireditvah, ki jih pripravljajo v svojih republikah, računajo z udeležbo gledaliških skupin ali posameznih amaterjev-delavcev, ki delajo v drugih republikah. Kot prvi korak do teh skupnih akcij je potrebno, da se skupnosti med seboj obveste o večjih koncentracijah iz posameznih republik in pokrajin v svoji sredini.

Navzoči predstavniki članic ZKPZJ prevzemamo odgovornost za to, da se bomo v svojih republiških organizacijah in društvi zavzemali za tako aktivnost.

3. Sindikatom in drugim družbenopolitičnim organizacijam priporočamo, da se zavedajo posebnih kulturnih potreb svojih članov — delavcev iz drugih republik in pokrajin v OZD, krajevnih skupnostih, samskih domovih in da to upoštevajo:

- pri ugotavljanju kulturnih interesov delavcev;
- pri kulturno-vzgojnih prizadevanjih;

- pri načrtovanju kulturnega življenja v OZD;

- pri pripravljavanju posameznih srečanj in drugih širših prireditev;
- pri navezovanju stikov in prijateljskih zvez z OZD v drugih republikah;

- pri vzgoji in izobraževanju organizatorjev kulturnega življenja;

- pri odločanju o uredniškem konceptu kulturne rubrike v internih glasilih OZD.

Svetujemo, naj sindikati pri oblikovanju svojih odborov in delovnih organov, ki se ukvarjajo z vprašanji kulture, dosledno vključijo tudi delavce iz drugih republik in pokrajin. Med njimi naj iščejo tudi organizatorje kulturnega življenja. Priporočamo sindikatom, zlasti pa delavskim univerzam, da se poleg svojih obče kulturnih in izobraževalnih dejavnosti, namenjenih tem delavcem, maksimalno in trajno zavzemajo za to, da bodo imeli delavci iz drugih republik in pokrajin možnost, da se bodo lažje in bolje naučili jezik naroda, med katerim živijo in delajo.

Sindikati republik in pokrajin, od koder so ti delavci, pa lahko vsaj pri nekaterih od teh nalog enakovredno sodelujejo (srečanja z udeleženci iz republik in pokrajin, navezovanje prijateljskih stikov med organizacijami združenega dela iz republik in pokrajin, angažiranje in izobraževanje organizatorjev kulturnega življenja). Razen tega lahko oni prenašajo svoje izkušnje pri uveljavljanju kulturne politike v lastni sredini.

4. Vsak bo po svojih močeh in po demokratičnih poteh vplival na to, da bodo OZD s področja kulture, v krajih, kjer je veliko delavcev iz drugih republik in pokrajin del svoje dejavnosti prilagodil kulturnim potrebam in željam teh delavcev — takole:

KNJIŽNICE bodo dopolnjevale

knjižni sklad v jezikih teh delavcev in iskale posebna, primarna pota, da bi zbudile njihovo zanimanje za te knjige in utrjevale njihove bralne navade.

KNJIGARNE bodo skrbale tudi za primerno zalogo publikacij (knjižnih, glasbenih in drugih) v jezikih teh delavcev oziroma iz njihovih kultur.

KINOPODJETJA bodo predvajala več filmov iz republik oziroma pokrajin, od koder so ti delavci in pripravljala posebne predstave filmov zanje s podnapisi v njihovih jezikih.

RADIO in TV bosta v svojih oddajah obravnavala tudi vprašanja kulturnega življenja in dela teh delavcev, posredovala njihove kulturne-umetniške dosežke in pripravljala oddaje z glasbenimi in literarnimi deli iz kulture narodov teh delavcev, pri tem bo omogočila delavcem kar največ vpliva na izbor v teh oddajah. Izobraževalne oddaje radia in televizije bodo vključevale v svoje programe tečaj svoje jezika za delavce iz drugih republik in pokrajin.

MUZEJI IN GALERIJE bodo pripravile tudi razstave z gradivi iz kulture narodov teh delavcev ali pripravljale strokovno vodstvo, jezikovno in vsebinsko prilagojeno interesom teh delavcev.

GLEDALIŠČA bodo sama pripravljala ali organizirala predstave gledaliških del iz kultur, teh delavcev in jih dopolnila tudi s primernimi oblikami uvajanja delavcev v ta dela.

KULTURNI SPOMENIKI bodo preučili interes in možnost za organiziranje prireditev vseh vrst v krajih, kjer je veliko delavcev iz drugih republik in pokrajin.

Prav tako pa bomo vplivali na kulturne institucije v krajih, občinah, republikah oziroma pokrajinah, od koder do delavci, ki so na delu v drugih republikah in pokrajinah, da bodo le-te v svojo redno dejavnost vključevale tudi dolžnost posredovanja svojih dosežkov ali kulturnih vrednot v kraje, kjer dela veliko njihovih rojakov. Praviloma bi moralo biti vsako gostovanje skupine ali umetnika v republik, kjer je veliko njihovih rojakov, prilagojeno tudi temu namenu.

Zavedamo se, da terja to primerno, pravočasno, sporazumno in usklajeno programiranje v organizacijah vseh republik in pokrajin. Šele tako bodo te oblike sodelovanja prerasle raven slučajnosti, nerednosti in nestrokovnosti. Na to bomo opozarjali.

Naloga našega posredovanja ni bila, da bi razen o kulturnem področju življenja razpravljali tudi o drugih področjih, toda razprava je opozorila na odločilno povezanost kulture in izobraževanja. Zavedamo se odvisnosti kulturnega od splošne duhovne ravni, zato se zavzemamo za to, da šolstvo omogoči vsakemu človeku, ne glede na to, kje se šola, da razvija in potrjuje svojo kulturno in nacionalno identiteto.

5. Dogovorili smo se, da bomo ta svoja stališča in priporočila poslali (preko SKPZJ) vsem republiškim oziroma pokrajinskim in zvezni konferenci SZDL, vsem republiškim in pokrajinskim samoupravnim interesnim skupnostim za kulturo in izobraževanje, poskusili bomo ta stališča in priporočila objaviti v ustreznih redstvih javnega obveščanja v vseh republikah in pokrajinah. Odgovarjajoči del priporočil bomo posredovali vsem kulturnim organizacijam, v republikah in pokrajinah (to je dolžnost članic ZKPOJ). Predvsem pa se zavzemamo, da bomo sami neposredno in povsod tam, kjer je mogoče, del teh dogovorov izpolnjevali, brez odlašanja in vztrajno pomagali in pojasnjevali tako posamezne predloge kot njihovo skupno družbenopolitično osnovo.

Ob letu bomo v ZKPOJ in v ZSJ skušali ugotoviti, kakšni so prvi sadovi tega našega dogovora.

Osnovna šola Anton Aškerc

Interesne dejavnosti dopolnjujejo učno vzgojne programe

Interesne dejavnosti so sestavina vzgojno izobraževalnega dela vsake šole in tista oblika dela z učenci, ki jih šola organizira v prostem času, da bi dopolnila in obogatila učno vzgojni program šole, omogočila odkrivanje in razvijanje učenčevih interesov, ki so zelo pomembni za oblikovanje njegovih poklicnih odločitev, jih uvajala v samoupravno življenje ter jih usposabljala za zdravo preživljanje prostega časa.

K najmnogičnejši aktivnosti na osnovni šoli Anton Aškerc pripevajo svoj delež tudi najmlajši učenci te šole

Izvenšolske dejavnosti obsegajo različna področja, ki jih na šoli delijo v naslednja: krožki poljudno znanstvenih področij so vezani na predmete. To so predvsem matematični krožek, angleški, krožek NOB, kemijski, biološki krožek. Na kulturno umetniškem področju delujejo pravljčni, literarni, recitacijski, lutkovni, folklorni, likovni, novinarski krožek, dva pevski zbora in šolsko glasilo. V te aktivnosti je vključenih tudi največ učencev. Delo tehničnih krožkov je oteženo prav zaradi pomanjkanja prostorov, nimajo pa tudi dovolj materialnih možnosti. Precej množični so krožki telesno vzgojnega področja, kot so atletika, košarka, rokomet, gimnastika, planinstvo, taborništvo in šahovski krožek.

Poleg teh izvenšolskih dejavnosti delujejo na šoli tudi člani RK in klub OZN. Učenci izpolnjujejo svoj prosti čas tudi s številnimi delovnimi akcijami, z organizacijo raznih prireditev, manifestacij in mnogimi drugimi aktivnostmi. Posebno skrb v okviru pionirske in mladinske organizacije posvečajo kolektivnemu samoupravnemu delu v vseh razrednih skupnostih in krožkih, razvijanju občutka dolžnosti in odgovornosti, pravilnemu vrednotenju naše samoupravne socialistične družbe, humanitarnim in solidarnostnim nalogam, še posebej pa krepitvi bratskih vezi med narodi in narodnostmi Jugoslavije. Za usklajeno delo s pionirskimi skupnostmi skrbijo pionirski odbori in delegati razrednih skupnosti. Odgovorno nalogo opravljajo člani pionirske narodne zaščite v vsaki razredni skupnosti, ki skrbijo za opravljanje nalog s področja SLO. Pionirji in mladinci uresničujejo svoje želje ter potrebe v 42 interesnih dejavnostih in vsak učenec je vključen vsaj v eno. Vse razredne skupnosti opravijo vsako leto eno izmed nalog jugoslovanskih pionirskih iger, ki so posvečene varstvu ter ohranjanju človekovega delovnega, pa tudi naravnega okolja. Za uresničevanje teh nalog skrbijo zeleni stražarji, ki svoje vrstnike opozarjajo na red in čistoto v šoli ter izven nje, sodelujejo pa tudi s komisijo za varstvo okolja, z lovci, z gozdarji, s krajevnimi skupnostmi, zbirajo odpadni material. Letos so zbrali več kot 11 ton papirja. Mladi tehniki pa so izdelali ptičje krmilnice, ki jih člani zelene straže oskrbujejo s hrano. Srca pionirjev se odpro, ko jih obiščejo prijatelji s pobratene šole Bruno Ivanovič iz Splita.

Na šoli je aktivno tudi klub OZN, ki je v tem letu organiziral razgovore za okroglo mizo na temo SREČNEJŠE IN LEPSJE OTROŠTVO. V drugem polletju pa bo pričel z delom krožek UNICEF za učence nižjih razredov.

Ker je pouk na osnovni šoli Anton Aškerc izmeničen, se OŠ vseh teh aktivnosti srečujejo s prostorskimi, materialnimi in kadrovskimi težavami. Kljub vsemu pa si člani delovnega kolektiva prizadevajo, da bi bili otroci pri delu srečni in ga odgovorno opravljali.

T. K.

Gnojnik!

Med NOB je mnogo ljudi odšlo v partizane. Nekaj, predvsem otrok in starejših, pa je ostalo doma. Tiso vzdrževali zvezo med partizani in ilegali. Med otroki je bilo veliko kurirjev.

Starejši, ki so vojno preživeli, nam mladim pogosto pripovedujejo o svojih vojnih doživetjih.

Tudi moji starši mi večkrat pripovedujejo, kako težko je bilo med vojno, koliko krvi in poguma je bilo potrebno, da zdaj živimo v svobodi, neodvisni Jugoslaviji.

Med NOB je stari ata prevažal partizane iz Smartnega, Letusa in drugih krajev v Mozirje in Lepo njivo. Vozil je tudi hrano in drug potreben material. Pri tem je večkrat naletel na ovire, vendar jih je s svojim pogumom in iznajdljivostjo vedno premagal. Prepredel je veliko rek, prehodil mnogo gozdov.

Nekoč je nesel pošto v zakotno vasio na Štajerskem. Ko je bil že v hiši, so zvedeli, da prihajajo Nemci. Gospodinja je zakopala kurirja globoko v gnoj. Nemci so vse pretaknili, nazadnje pa jezni, ker ga niso našli, odšli v dolino. Tudi stari ata je odšel v dolino. Bil je vesel, da ga niso našli, in da so kaznovali izdajalca.

O tem dogodku je pripovedoval svojim tovarišem partizanom. Ti so mu dali vzdevek Gnojnik. Ime se ga je hitro oprijelo in vsi so ga poznali kot Gnojnika.

Mi mladi si ne moremo zamišljati vseh vojnih grozot in trpljenja. Srečni smo, ker živimo v svobodni domovini in uživamo lepo mladost. Svojo domovino branimo na vsakem koraku. Ne branimo je s puško v rokah, ampak z ljubeznijo.

Natalija Huš, 5. b OŠ bratov Letonje Smartno ob Paki

Naš samoprispevek

Njegovi sadovi so veliki

Razvoj mora iti naprej

V preteklem letu smo na straneh Našega časa predstavili vseh petindvajset krajevnih skupnosti v velenjski občini. Na vseh srečanjih so predstavniki krajevnih skupnosti in krajanji poudarjali, da so veliko storili v zadnjem obdobju, da so njihove krajeve skupnosti povsem spremenile podobo, saj so zrastle mnogo novi objekti od asfaltiranih cest, vodovodov, napeljav telefonskih omrežij pa do obnove ali izgradnje objektov za delo družbenopolitičnih organizacij, šol, vrtcev... Še bi lahko naštevali. Vse to so dosegli zaradi velike enotnosti in zavesti ter solidarnosti, ki so jo izkazali leta 1971, ko so se prvič odločali za samoprispevek in pred petimi leti, ko so drugič pokazali veliko zavest, in željo, da si še izboljšajo družbeni standard.

V teh dneh so v krajevnih skupnosti zbori, na katerih krajanji ocenjujejo pridobitve samoprispevke, obenem pa tudi načrtujemo programe, ki naj bi jih uresničili v naslednjem srednjeročnem obdobju. Glede na sedanji gospodarski položaj, s katerim smo soočeni, še bolj prihaja do izraza zavest o nujnosti novega samoprispevka, kajti ne glede na vse težave, mora razvoj iti naprej — poudarjajo vsepovsod — in prav s takšno solidarnostno odločitvijo lahko znova nedvomno veliko pripomoremo k nadaljnji izgradnji prepotrebnih objektov.

Ob razmišljanju o nadaljnjem razvoju moramo smetati za tem, da se dogovorimo o naših skupnih prednostnih nalogah, o čimvečji usklajenosti programov krajevnih skupnosti z novim srednjeročnim razvojem občine in da med drugim dosežemo tudi čimbolj učinkovito združevanje sredstev.

Vrednostno presegli programe

Analiza, narejena ob koncu novembra lani kaže, da so referendumski program v vseh krajevnih skupnosti uresničili z 85 odstotki, vrednostno pa so ga povsod presegli.

V krajevnih skupnostih Cirkovce, Paka, Plešivec, Topolšica, Skale, Pesje so program uresničili v celoti, v nekaterih izmed teh krajevnih skupnosti kot v Cirkovcah, Paki, Topolšici, Pesju pa so celo zgradili več kot so načrtovali. V krajevni skupnosti Družmirje—Gaberke, Podkraj—Kavče, Skorno—Florjan in Starem Velenju so program izpolnili z 80 odstotki. V krajevni skupnosti Stara vas so naredili v glavnem vse, kar so načrtovali, če izvajamo akcijo za ureditev njihovih lastnih prostorov za delo družbenopolitičnih organizacij in organov KS. Prav tako v KS Velenje—Šmartno, kjer morajo razširiti še cesto Bratov Mravljak. Akcije zaključujejo tudi v KS Center levi breg in Lokovici.

V KS Ravne so program uresničili z 90 odstotki. Na Konovem zastavljeni program sicer še ni v celoti izpolnjen, to velja za dom družbenopolitičnih organizacij, treba pa je povedati, da so prvotni program precej razširili. V Zavodnjah so referendumski program izpolnili s 60 odstotki, če upoštevamo tudi modernizacijo ceste proti Sentvidu. Kljub temu pa je treba reči, da so ga vrednostno že presegli ob upoštevanju izgradnje vodovoda in napeljave telefona. Tudi v preostalih KS so mnogo naredili pa čeprav program še niso v celoti uresničili, toda povsod nove pridobitve po vrednosti presegajo pred leti sprejeti program.

Podobno kot v obdobju prvega samoprispevka, smo tudi v preteklih petih letih ogromno naredili z zbranimi sredstvi samoprispevka in s skupnimi napor. Posodobili oziroma obnovili smo nad 70 kilometrov krajevnih makadamskih cest. Z zbranimi sredstvi pa krajeve skupnosti poleg tega vzdržujejo še približno 100 kilometrov krajevnih makadamskih cest.

Asfaltno prevleko je dobilo približno 50 kilometrov krajevnih cest in 4 kilometre ulic. Zgradili pa smo tudi okrog 1.500 kvadratnih metrov parkirnih površin okrog stanovanjskih objektov, nad 3 kilometre kanalizacije in okrog 30 kilometrov vodovodnih napeljav (Bevče, Cirkovce, Zavodnje, Pesje, Šmartno ob Paki), tako da so sedaj v glavnem vsa naselja oziroma vasi v naši občini priključena na lokalni oziroma na mestni vodovod.

V krajevni skupnosti Velenje—Stara vas so dogradili toplovodno omrežje, podobna dela so pri koncu v krajevni skupnosti Velenje—Šmartno, približno na polovici pa so z deli pri toploficiranju Desnega brega v Velenju, Pesja in Šoštanj.

Z denarjem, ki smo ga zbrali v obliki samoprispevka, smo obnovili šole v Šoštanju, Zavodnjah, Ravnah, Cirkovcah, deloma tudi v Belih vodah, v celoti pa je bila prenovljena in dograjena osnovna šola z vrtcem v krajevni skupnosti Topolšici.

V preteklem petletnem obdobju so zrastle s sredstvi samoprispevka in občinske skupnosti otroškega varstva vrteci v Skalalah, Stari vasi, na Konovem, v Topolšici, Šoštanju in na Desnem bregu v Velenju. Zgrajeni oziroma obnovljeni so bili prostori za delo družbenopolitičnih organizacij in organov krajeve skupnosti v Gaberkah, kjer so si uredili tudi trgovino in bife, v Starem Velenju, Ravnah, Šoštanju, Zavodnjah in na Levem bregu, v pripravi pa so še v Bevčah in Gorenju.

V Lokovici, Šmartnem ob Paki in v Gorenju so razširili oziroma obnovili gasilske domove. V krajevnih skupnostih Stara vas, Velenje—Levi breg, Salek—Gorica, Šoštanj, Konovo, Topolšica so uredili otroška igrišča, v tem obdobju pa so obnovili tudi centralno otroško igrišče v Velenju, kjer sta sredstva prispevali krajevna

skupnost Velenje—Levi breg in občinska skupnost otroškega varstva. V Ravnah, Florjanu,

Podkraju in Pesju so si zgradili nova športna asfaltirana igrišča, v makadamu pa imajo

športno igrišče tudi na Konovem. Mnogi naši kraji so v zadnjem obdobju dobili telefonske priključke. Telefonska omrežja so napeljali do Zavodnjah, Belih vod, Raven, Geberk, Skornega, Lokovice, razširili pa so ga v Šoštanju in v KS Velenje—stara vas, v Bevčah, Sentilju, Podkraju, Kavčah, Gorenju, Šmartnem ob Paki, Konovem pa tečejo pripravljala dela za napeljavo telefonskega omrežja. Med vsemi pridobitvami pa je treba omeniti tudi novo avtomatsko kegljišče v Šoštanju, kjer so obnovili še kopališče in opremili trim kabinet.

Vse to kaže, da so se tudi v preteklem petletnem obdobju zelo izboljšale življenjske razmere delovnih ljudi in občanov, zlasti v okoliških krajevnih skupnostih, saj z zbranimi sredstvi in prizadevanji vseh, nismo reševali le trenutnih težav, temveč smo z veliko mero enotnosti in solidarnosti dosegli izredni uspeh pri nadaljnjem razvoju našega družbenega standarda, kajti ugotovimo lahko, da bodo tudi tokrat programi krajevnih skupnosti v glavnem uresničeni, če izvajamo naloge k reševanju katerih je treba pritegniti tudi širšo skupnost, zlasti organizacije združenega dela. Odkrito pa si lahko priznamo, da bi bili lahko ti rezultati še boljši, če bi denar zbran v obliki samoprispevka koristili bolj racionalno, zlasti glede medsebojnega združevanja sredstev in skupnega financiranja akcij po prednostnem redu.

Da bodo ceste lepše in boljše

Krajevna skupnost Pesje

Delegatski sistem dobro zaživel

Med krajevnimi konferencami SZDL, ki so v preteklem obdobju dokaj uspešno delovale in bile vključene v vse skije v krajevni skupnosti ter se s svojo aktivnostjo prispevale k ustvarjanju delovnega vzdušja, razvoju delegatskega sistema in dvigu njegove uspešnosti, sodi tudi krajevna konferenca SZDL Pesje.

LUDVIK HRIBAR, sedanjí predsednik krajevné konferencie SZDL nam je dejal, da se aktivnostje ter organizacije odraža na vseh področjih delovanja krajevné skupnosti in to že kar nekaj let. Zato tudi uspehi niso izostali. Kako aktivni so krajanji dokazuje tudi to, da je sedanji dom družbenopolitičnih organizacij pravzaprav stalno zaseden, saj je v Pesju ob močni družbenopolitični dejavnosti stalno prisotna tudi zelo razgibana društvena dejavnost.

„Ljudje pri nas so vedno pripravljeni sodelovati, pa če je to na sestankih, na udarniškem delu ali pri kakršnihkoli drugih akcijah,“ pravi Ludvik Hribar. „Zato smo tudi lahko v preteklih letih uredili kanalizacijo, elektrifikacijo ter asfaltirali večino cest. Tudi lani smo izvedli več uspešnih akcij. Med drugim smo odkrili spominsko obeležje borcu Edu Martinšku ter sodelovali pri udarniških akcijah pri izgradnji toplovala. Zelo smo bili počaščeni, ker je našo krajevno skupnost v lanskem letu trikrat obiskal Franc Leskošek Luka, ki je

med drugim zelo pozitivno ocenil naše delo. Mi smo mu ob eni izmed teh priložnosti prikazali film o gradnji trgovine in banke ter nekaterih udarniških akcijah.

Naši delegati za samoupravne interesne skupnosti so zelo aktivni prav tako pa tudi delegacija za zbor krajevnih skupnosti skupščine občine Velenje. Kljub temu pa še nismo zadovoljni. Na tem področju bi ob večji zavzetosti posameznikov, članov delegacij lahko storili še dosti več. Delo delegacij je še vse preveč prepuščano delu predsednikov, če ti niso aktivni, potem tudi delegacija nima pravih uspehov. Na sejah skupščin posameznih interesnih skupnosti ter na seji občinske skupščine so naša vprašanja in predlogi vedno upoštevani, seveda pa je marsikaj odvisno od samih delegatov, kako pripravljeno prihajajo na sejo. Trudimo se, da bi vsa vprašanja, ki jih postavljamo resnično prihajala iz baze, da bi bila odraz želje večine prebivalcev krajevné skupnosti. Zato na vse seje krajevné skupnosti vabimo tudi predsednike delegacij. Ti na sejah poročajo o svojem delu, tako skrbimo za povratne informacije, ob enem pa dobijo tudi napotila, predloge, zamisli, s katerimi potem nastopajo na sejah skupščin. Z nekim za nas nerešljivim problemom pa se delegacije krajevnih skupnosti že ves čas obstoja delegatskega sistema stalno srečujejo. To je preobsežno in premalo razumljivo pisano gradivo.

Najpogostejši primer skorajda nesmiselnega informiranja delegatske baze so številke, ki jih ob različnih priložnostih brez prave razlage objavljajo v gradivih posamezne interesne skupnosti. To prav gotovo ovira uspešnost dela.

Naj omenim še to, da v naši krajevni skupnosti zelo uspešno deluje svet potrošnikov. To se je zelo dobro pokazalo tudi pri delu naše samopostrežne trgovine, ki je upoštevala predloge sveta potrošnikov in je sedaj gotovo ena najbolje založenih trgovin v naši občini.

Ob koncu pa še par besed o bližajočem se referendumu za krajevni samoprispevek. Le še par mesecev nas deli od tega izredno pomembnega trenutka, ki bo odločal, kako uspešno in naglo se bo v prihodnjih letih razvijala naša družbenopolitična skupnost. Obdobje dveh referendumov se izteka in rezultati, ki smo jih v teh osmih letih dosegli dokazujejo, da smo z določenim, skromnim odrekamjem naredili veliko. Zato je prav, da tudi v prihodnje stopamo že po začrtani poti. Referendumska sredstva moramo v krajevnih skupnostih pogledati še z nekega drugega zornega kota. To so pravzaprav edina sredstva, edini vir dohodka na katerega resnično in stalno lahko računamo v krajevni skupnosti. Z bolj smoternim izkoriščanjem ter sredstev pa bi v prihodnjih letih na vseh področjih lahko storili še dosti več kot smo doslej.”

BORIS ZAKOŠEK

Z združenimi močmi za hitrejši napredek

Priznanja za delo na kulturnem področju

Odličja Svobode za Anico Šuligoj in Martina Steblovnika

Na peti konferenci Zveze kulturnih organizacij Slovenije so podelili 43 odličij Svobode, najvišjih priznanj te organizacije posameznikom za dolgoletno, prizadevno, kvalitetno in uspešno delovanje v kulturnih krogih. Med odlikovanci sta bili tudi Anica Šuligoj iz Šoštanja in Martin Steblovnik iz Rečice ob Paki.

Anica Šuligoj

Prejela sta odličja Svobode s srebrnim listom za leto 1979.

ANICA ŠULIGOJ deluje na kulturnem področju že od leta 1946 kot režiserka in pevovodja. Vseh 33 let je bila

poleg učiteljavanja organizator kulturnega življenja v Topolšici in vseh drugih družbeno političnih akcij, za kar je prejela vrsto priznanj, med drugimi jo je odlikoval tudi tovariš Tito s srebrno zvezdo in srebrnim vencem.

„Po vojni sem vseskozi delala v kulturnih društvih. Bilo je lepo ali pa tudi ne. Ko sem prišla v Topolšico, sem se vključila v sindikalno kulturno društvo. Vendar delo ni najbolje zaživelo. Uvidela sem, da mora nekdo začeti delati tudi na tem področju. Prizadevala sem si, da bi v delo društva kar v največjem številu vključila krajane Topolšice in povsem uspela.“ Ustanovili so zbor in tako lažje organizirali proslave. Sama pa je prevzela vrsto funkcij v takratnem kulturnem društvu. Kar 10 let je bila predsednica društva.

„Najtežje sem pridobivala igralce. Premalo so bili vztrajni. Za takšno delo pa moraš imeti veliko veselje in mnogo prostega časa. Ničkoliko prijateljev uric sem porabila za vaje. Prirejela sem vesele večere, na katerih smo igrali največ enodejank, ki sem jih največkrat kar sama režirala. Spominjam se, da ko smo igrali Borove Raztrgance, Vrtnice, Talce je z nami jokala

cela dvorana. Sedaj to delo prenašam na mladi rod, saj menim, da bi morali mlade že v šolah navdušiti za kulturno dejavnost,“ je dejala dobitnica odličja Svobode s srebrnim listom.

MARTIN STEBLOVNIK je dolgoletni kulturni delavec na vasi. Delovati je začel že pred vojno. S šestimi leti je prvič nastopil na odru. „Dobil sem

Martin Steblovnik

veliko veselje. Ko sem prestopil gimnazijski prag, sem bil vodja mladinske igralske skupine. Bilo je zelo lepo. Oder smo imeli kar pod

kozolcem. Igralcev je bilo vedno dovolj. Režiral sem največkrat sam,“ pripoveduje.

Med vojno je bil v Mathausnu. Po vojni se je takoj lotil organizacije kulturnega življenja v domačem kraju. Prirejal je vesele večere, na katerih so igrali komedije. Udarniško so zgradili kulturni dom. Delali so s skromnimi finančnimi sredstvi.

Kulise in kuste so si naredili kar sami. Najrajši je režiral in igral življenjske stvari. Obiskoval je tudi režiserski tečaj in ga uspešno končal. Več let je bil tajnik kulturnega društva Šmartno ob Paki in prejel za delo na tem področju številna priznanja, med drugim tudi Kajuhovo nagrado.

Njegove organizacijske sposobnosti so se odražale v domačem kraju, pa tudi drugod. Igra kot so Vdova Verilinka, Razvalina življenja, Rožica, Dekle s Trente, Miklova Zala, Pot do zločina, Desetnica Alenčica, Deseti brat in mnoge druge so bile vedno dobro obiskane.

Martin Steblovnik, dobitnik odličja Svobode s srebrnim listom, je še sedaj aktiven kulturni delavec v Šmartnem ob Paki.

30 let RZS

Tri plakete v Šoštanj

Pretekli petek je v Velenju potekal v znamenju rokometu, saj je bila v središču Šaleške doline osrednja slovesnost ob 30-letnici rokometne zveze Slovenije. Ob tej priložnosti so podelili tudi zlate plakete rokometne zveze Slovenije za dolgoletno delo na področju rokometu. Iz velenjske občine so plakete prejeli Stefan Kac (na posnetku) Franc Plaskan in rokometni klub Šoštanj.

Rokomet je tudi med velenjskim občinstvom zelo priljubljen, saj je bila Rdeča dvorana pretekli petek, ko sta bili v njej v počastitev 30-letnice RZS, tekmi moške državne reprezentance z reprezentanco Slovenije ter ženske reprezentance Slovenije s slovensko mladinsko ekipo, nabito polna. Mladi so kar tekmovali med sabo, kdo bo boljše opremljen s piščalkami, raznimi napisi in drugimi pripomočki.

Skoki

Jubilejno tekmovalanje

Pod pokroviteljstvom Rudnika ligita Velenje je smučarski klub Velenje, ki letos slavi 25-letnico obstoja, pripravil preteklo nedeljo jubilejno meddruštveno tekmovalanje na 45 m skakalnici za cicibane, pionirje, mladince in člane. Ob skakalnici se je zbralo okrog tisoč gledalcev, ki so si z zanimanjem ogledali skoče 83 tekmovalcev iz dvanajstih klubov. Vse tekmovalce je na začetku pozdravil predstavnik velenjskega premovalnika ter jih ob tej priložnosti seznanil tudi s prizadevanji rudarjev, da bi nakopali kar največ premoga in seveda tudi s težavami, s katerimi se ob tem srečujejo.

Pohvaliti pa moramo marljive člane kluba, saj so tekmovalje zelo skrbno izvedli.

Med cicibani sta prvo in drugo mesto osvojila domača tekmovalca. Zmagal je Peter Jevšenak s skokoma 26 m in 24 m, zbral pa je 91,9 točk; 2. Boris Pušnik 91,4 (25, 25); 3. Roman Kotnik Mislinja 88,8 (24, 24,5); Pionirji: 1. Marko Kralj (Braslovce) 155 (33, 33,5); 2. Bogdan Sušec (Mislinja) 145,7 (33, 31,5); 5. Bojan Trnovšek (Velenje) 125,6 (29,5, 28,5).

Mladinci: 1. Stane Martinjak (Triglav Kranj) 206,2 (39, 38); 2. Roland Javornik (Velenje) 185,4 (37,5, 37,5); 3. Robi Trogar (Braslovce) 183,9 (37, 37,5). Ta tekmovalce je bil najboljši med mlajšimi mladinci in je tako osvojil naslov regijskega prvaka za mlajše mladince. Člani: 1. Gvido Peterl (Triglav Kranj) 230,7 (44, 43); 8. Peter Čeh (Velenje) 204 (38,5, 38).

PRIREDTV

PETKOV KULTURNI VEČER — Drevi (petek 25. 1. 1980) ob 19. uri bo v knjižnici Velenje klavirski večer, ki ga je pripravila Glasbena šola Velenje.

RAZSTAVA — Razstava olj in akvarelov dr. Avgušтина Laha v galeriji Kulturnega centra Ivan Napotnik Velenje bo odprta še do 31. 1. 1980.

KNJIŽNICE V ČASU ŠOLSKIH POČITNIC — V času šolskih počitnic od 28. januarja do 9. februarja bodo knjižnice odprte:

- knjižnica Velenje vsak dan, razen ob sobotah, od 9. do 13. ure, v sredo od 9. do 16. ure,
- knjižnica Šoštanj vsak ponedeljek od 13. do 18. ure in vsak petek od 8. do 13. ure,
- knjižnica Šmartno ob Paki vsak torek od 13. do 16. ure in vsak petek od 11. do 14. ure.

RDEČA DVORANA VELENJE
Šaleška cesta
63320 VELENJE

objavlja prosta dela in naloge

VODJA TURISTIČNE AGENCIJE

Pogoji:

- višješolska izobrazba ekonomske ali turistične smeri
- znanje tujega jezika (nemški ali angleški)
- 2 leti ali tri leta delovnih izkušenj na enakih ali podobnih delih
- sposobnost vodenja in organiziranja del in nalog s področja turizma in sposobnost komuniciranja z ljudmi

Delo se združuje za nedoločen čas.

Kandidati naj vložijo pismene prijave z dokazilom o izobrazbi v roku 15 dni po objavi na naslov: Rdeča dvorana Velenje — komisija za medsebojna delovna razmerja.

Srečanje

Marjan Knez

Tokrat vam želimo predstaviti poklic, ki izstopa iz sivine povprečja — to je delo zobotehnikarja.

O sebi in o poklicu nam je pripovedoval Marjan Knez, zobotehnik zdravstvene postaje Šmartno ob Paki.

„Zanj sem se odločil že v osnovni šoli. Vseskozi sem rad delal v laboratoriju. Na mojo odločitev pa je prav gotovo vplivala tudi zobotehnikarja v mojem domačem kraju, v Rimskih Toplicah. Za tiste čase je bilo zelo moderno, če si se odločil, da boš postal zobotehnik, precejšnje pa tudi povpraševanje po tem kadru. Večkrat sem sanjal, da bom zobozdravnik. Tega ravno nisem dosegel, pristal sem nekje na sredini. Toda ni mi žal. Zame je zobotehnik najlepši poklic v zdravstvu, hkrati pa je tudi moj konjiček.“ Po kratkem in sproščnem uvodnem pogovoru se Marjan zamisli, nasmehne in nadaljuje: „Vpisal sem se na srednjo zobotehnično šolo v Ljubljani, vendar z njo nisem veliko pridobil. Dovolj ni bilo znanja, kaj šele prakse. Deset let sem že v službi, pa še vedno ne morem trditi, da vse znam in dobro delam. Toda tudi praksa ni dovolj. Pri delu moraš biti ročno spreten. Pa naj bo o šoli dovolj. Gotovo se dolgočasite, ker pripovedujem sam o njej.“ Njegovo trditve seveda zanikam, saj je njegovo pripovedovanje zelo zanimivo. Le kako ti bo ob tako živahnem pogovoru dolgčas. Moja radovednost še ni potešena, zato vprašam: „Kam vas je vodila pot po končani šoli?“ Kot da bi vedel, kakšno bo moje vprašanje, kajti kaj hitro sem dobila željeni odgovor. Z nasmehom na ustih pripoveduje Marjan dalje: „Najprej sem se zaposlil v Laškem. Zelo zgodaj sem se moral spopasti z vsemi tegobami poklica. Tu nisem ostal dolgo. Pot me je peljala v Radeče, nekaj časa sem delal tudi v Celju, leta 1977 pa sem prišel v Velenje. Svojo „rezidenco“ imam od lanskega julija v Šmartnem ob Paki. V svoji desetletni praksi še nisem naletel na tako dober sprejem, na takšno sodelovanje s krajani, sodelavci kot ravno tu. Med vsem tem „jadranjem“ sem se vpisal tudi na pravno fakulteto. Toda vse je ostalo samo na papirju. Se vedno opravljam delo, ki me veseli. Le eno slabost bi morali odpraviti — možnosti za napredo-

vanje so v tem poklicu zelo majhne. S prakso — in raznimi seminarji, ki jih organizira zobotehnično društvo, počasi izpopolnjuje sebe. Poleg neštetihi želja, ki jih imam, bi zelo rad še boljše opremil svojo „delavnico“. Za kratek čas prekine pogovor, s

pogledom preleti instrumente, omare, orodje in druge pripomočke, ki jih ima v laboratoriju in vpraša: „Kaj bi še radi zvedeli?“ „O, še veliko,“ odvrnem. „Niste mi še povedali, kaj kot zobotehnik delate.“ „Ja, saj res. Toda ne vem, kje naj začnem pripovedovati. Zobotehnik delamo snemalne in fiksne proteze, ortodontske aparate za ravnanje zob, kovinske proteze, krone, mostičke. Vsi ti pripomočki so v pomoč vsem tistim, ki imajo zobno anomalijo. Vesel sem, če mi uspe napraviti takšno protezo, da se pacient lahko sproščeno nasmehne in brez strahu „vgrizne“ v jabolko. Večkrat se sprašujem, kakšni bi bili ljudje brez zobnih pripomočkov. Zobotehnikov primanjkuje, zobnih obolenj pa je vedno več. Le zakaj se mladi ne odločajo za ta poklic? Kmalu ne bomo mogli zadostiti vsem potrebam. Res pa je, da zahtevna protetična dela potrebujejo bolj usposobljenega zobotehnikarja, za kar pa mi nismo najprimerneje nagrajeni,“ je dejal ob koncu pogovora Marjan Knez.

T. K.

Z zborovanja šoštanjskih gasilcev

Z novimi nalogami v drugo stoletje

Občni zbor šoštanjskih gasilcev. Dobro delo v preteklem letu. Izvolili novo vodstvo društva.

V svečano okrašeni jedilnici Termoelektrarne Šoštanj so se v soboto, 19. januarja zbrali številni šoštanjski gasilci, pionirji, predstavniki občinske gasilske zveze, SIS za požarno varnost, krajevne skupnosti Šoštanj, šoštanjskih elektrarn, delegacije ostalih gasilskih društev Šaleške doline, predstavniki Zveze borcev, Rdečega križa Tovarne usnja Šoštanj in godbe Zarja — skratka vsi, ki se čuti-jo povezani z delom našega najstarejšega društva v Šaleški dolini. Kot gosta iz pobratene-ga gasilskega društva Čazme pa sta se zborovanja udeležila predsednik Krešo Svetoivanec in sekretar Ljubomir Gecan.

Poročilo o delovanju društva, ki je preteklo leto praznovalo 100-letnico delovanja, je podal predsednik Hinko Bolha. V letu 1979 so končali gradnjo prizidka gasilskemu domu z garažami in dvorano, za kar so gasilci žrtvovali več tisoč udarniških ur. Uspešno so pogasili 10 požarov, trikrat pa so morali posredovati v poplavih. Opravili so 18 vaj ter sodelovali na raznih tekmovalnih in praktičnih vajah v Šaleški dolini. V okviru gasilskega tedna so sodelovali na vseh sektorskih vajah. V stanovanjskih zgradbah so izvedli požarnovarnostne preglede in organizirali predavanja civilne zaštite, sodelovali pa so tudi pri čiščenju struge reke Pake. Poleg vseh teh akcij so sodelovali tudi pri sprejemu Titove štafete in na veličastni proslavi ob Dnevu borca na Graški gori. Posebno zahvalo pa zasluži šoštanjski gasilci za hitro intervencijo ob zastrupitvi pitne vode v Šoštanju in ob sušnih dneh, ko so s cisternami pitne vode oskrbovali krajane

Lokovice, Florjana, Loma in Podkraj. Uspešno so sodelovali tudi v akciji NNNP, za kar so od štaba civilne zaštite prejeli posebno priznanje. Zgledno je bilo tudi sodelovanje z delovnimi kolektivi in družbenopolitičnimi organizacijami v Šoštanju.

Uspehi društva pa niso vidni le doma, ampak se kažejo tudi v širšem območju, pa celo izven republike in države. Zato ni slučaj pobratenja s Čazmo, kakor tudi dejstvo, da imajo prijateljske stike z gasilci avstrijskega mesta Spittala. Tudi v bodoče želijo tako manifestirati bratstvo in enotnost naših narodov ter gojiti prijateljstvo do enako humanih društev.

Po poročilu je sledila razprava, ki je pokazala veliko stičnih točk z delom občinske gasilske zveze in ostalih društev, še zlasti pa s civilno zaščito in kolektivom šoštanjskih termoelektrarn.

Za tem so izvolili novo vodstvo društva, kateremu bo odslej predsedoval Ivan Stvarnik, poveljnik bo Ivan Ojsteršek in tajnik Anton Levar. Po volitvah je Anton Dobnik v imenu operativnega štaba predložil načrt dela za leto, ki ga je občni zbor v celoti potrdil. Hkrati so sprejeli tudi finančni plan in se zavzeli za tesnejše sodelovanje z občinsko požarno interesno skupnostjo.

S tako bogatimi poročili in pestro razpravo je Gasilsko društvo Šoštanj dostojno zaključilo lanskoletno delovanje, katerega uspehi in plodovi so se pokazali še zlasti ob proslavljanju stoletnega jubileja.

Ob koncu pregleda dela v preteklem letu so najzaslužnejšim članom podelili priznanja in plakete za požrtvovalno delo v tej humanitarni organizaciji.

V. Kojc

Iz muzeja Velenje

Velenje v rimskih časih

Se je Velenje imenovalo Vpellae?

Pri svojem vsakodnevem delu večkrat naletimo na zgodovinske ali etnološke drobce, ki sami po sebi niso toliko pomembni, da bi jim posvetili posebno obravnavo, pa si vendar zaslužijo, da bi bili predstavljeni širši javnosti. Po naših arhivih, starejših in celo novejših knjigah in časopisih je zakopano mnogo zanimivosti iz naše preteklosti, ki bi tam tudi ostali, če jih na tak način ne bi obudili v življenje in skušali z njimi popestriti naše vedenje o preteklih in polpreteklih dobah. Občasno bomo predstavili tudi katero izmed naših daljših raziskav.

Tokrat bomo predstavili članek dr. Jaroslava Šašla znanega slovenskega arheologa: »Vpellae — Vitanje?«, ki je izšel leta 1954 v Zgodovinskem časopisu, torej v publikaciji, ki jo bere skoraj izključno strokovna publika. Članek prinaša povsem drugačne poglede na najstarejšo preteklost Šaleške doline, zlasti Velenja pa vendar ni bil ne takrat ne pozneje predstavljen našemu občanu. Še več. Celotno strokovnjaki, ki so pozneje pisali o preteklosti Šaleške doline, ga niso poznali.

Preden povemo kaj več o samem Šašlovem članku, pogledimo še, kaj smo o rimskih časih v naši dolini vedeli doslej. Prvi zapis o tem je izpod peresa dr. Ivana Stoparja, ki je izšel v brošuri »Hotenje je postalo stvarnost« z naslovom: »Kulturna dediščina Šaleške doline«. Stopar je povedati o rimski dobi, da je zapustila sledove v Šmartnem ob Paki, čeprav je že predtem Jože Turk iz Zavoda za spomeniško varstvo v delu »Sakralni spomeniki na območju občine Velenje« omenjal poleg šmarnskih še rimske najdbe v Gorenju in rimski nagrobni kamen, ki so ga našli v Velenju.

Naslednji članek o tej dobi v Šaleški dolini je moj zapis iz 1974 leta (NČ pt. 29. 2. VIII. 1974) pod naslovom »Šaleška dolina skozi zgodovino«. Le-ta prinaša sorazmerno največ podatkov, ki nas tu zanimajo. Omeniti pa moram, da Šašljevega članka takrat tudi jaz še nisem poznal. Omenjam najdbo štirih rimskih nagrobnih kamnov, ki so jih našli v Šmartnem ob Paki in od katerih sta dva še ohranjena v celjskem muzeju. Poleg najdbe rimskih opek iz Gorenja in napisnega kamna iz Velenja pa omenjam še ostanke rimske podeželske ceste, ki naj bi iz Velenja držala proti Šostanju in nato proti severu čez Graško goro v Slovenj Gradec, sledove manj pomembne ceste pa naj bi našli še na Basališču.

Dve leti za tem je izšla monografija »Velenje«, kjer avtorja članka »Šaleška dolina v davni in njeni kulturnozgodovinski spomeniki« Hermina in Jože Klančnik pravita takole: »Zaradi odmaknjenosti doline od pomembnih vojaških in trgovskih poti to obdobje (rimsko) tod ni zapustilo globljih sledov«. Nato omenjata vse nam že znane rimske spomenike razen ostankov rimskih cest in ugotavljata: »Sicer pa svet tod ni tak, da bi se lahko nadejali pomembnejše rimske postojanke ali naselbine«.

Iz gornjih vrstic spoznamo, da je doslej v javnosti Šaleške doline prevladovalo mnenje o nepomembnosti doline in Velenja v rimskem času. Več ali manj so vsi našteti pisci poznali nekatere rimske najdbe na našem področju, a jim niso pripisovali posebne važnosti. Tako mnenje pa je že leta 1954 zelo argumentirano zavračal Jaro Šašel v omenjenem članku, kjer je Velenje predstavil kot rimsko pošto postajo in naselje, ki je imelo pomembno mesto ob važni cestni povezavi med Celeio in Virunumom (rimsko naselbino na Gosposvetskem polju). Oglejmo si torej članek bolj podrobno.

Na enem od najstarejših ohranjenih rimskih zemljevidov iz 3. stoletja našega štetja, ki ga običajno imenujemo Tabula Peutingeriana, je vrisana tudi ena najpomembnejših rimskih cest na našem ozemlju, ki je vodila iz Celeie do Virunuma na Gosposvetskem polju. Kot vmesne poštne postaje so na tem zemljevidu vrisane še Upellus (3. skl.), Colatione (Stari trg pri Slov. Gradcu) in Luenna (Klobasnica v Podjuni). Cesta je povsem sodeč obstajala že v 1. stoletju našega štetja; torej že pred rimsko zasedbo teh krajev in so zato imena verjetno še pred-rimskega izvora.

Nas seveda najbolj zanima prva postaja Upellus, oz. Upellae morda pa tudi Upella ali Upelli, ki je bilo po označbi na zemljevidu oddaljena od Celja trinajst rimskih milj, od Starega trga — Colatio pa šestnajst. Doslej je večina zgodovinarjev menila, da je Upellae ležala nekje na območju Vitanja, ki je od Celja oz. od Starega trga oddaljeno ravno za toliko, kot nam sporoča zemljevid. Pozneje, do arheologa Šašla, tega ni nihče preverjal in je veljalo — brez dokazovanja — da je Upellae Vitanje.

(Se nadaljuje)

Sabotaža ni mogla biti, saj smo poznali vse mitraljezce kakor sami sebe in vedeli, da pomeni slehernemu mitraljezcu mitraljez toliko, kot kmetu kmetija. Vsi naši borci so se dobro zavedali, da tukaj ni kraj, kjer se nekaj časa boriš, potem pa greš za nekaj dni na odmor v Belo Krajino ali pa v tisti del Notranjske okoli Blok in Loške doline, ki je bil domala od leta trinaštedesetega osvobojen. Bili smo v deželi, polni Švabov, pa tudi domačini so bili pod vplivom Göbbelsove propagande, ki nas je prikazovala v najostudnejši luči. In kadar smo vstopali v hiše obrasli, raztrgani osornih besedi in energični, smo bili videti na prvi pogled res taki, da so se nas ljudje lahko bali. Naši komisarji, komandanti in borci so — v kolikor so prišli v stik s civilnim prebivalstvom — na hitro seznanjali ljudi o ciljih naše borbe. Bili smo v osrčju zelene Štajerske. Najbolj nas je mučila skrb, kaj bo, če nam prehitro zmanjka municije. Iz zraka se je nismo mogli nadejati, z Dolenjsko pa so bile pretrgane tedaj vse vezi. V borbah bi lahko kaj zaplenili, če bi ne ovirale pehote vedno sveže in močnejše švabske edinice. Drugo, kar nas je tlačilo, je bila prevelika utrujenost brigad. Vse težave so nam bile tisto noč pred očmi, ko smo se prebijali na vrhove Paškega Kozjaka.

Tank je obstal pred mino. Grapa se je praznila, le zadnje patrole so hodile po njej, vsi so se že vzpeli v hribe.

17. FEBRUAR

V štabu XIII. brigade sem imel sestanek s komisarji. Nenadoma vstopi stražar in javi: »Švabi so v belih plaščih štirideset

jutro. Štirje najboljši bataljoni so se prebili na Pohorje. Brez komore in ranjencev.

Težki tanki in močan artilerijski ogenj je zabranil, da bi se prebili podnevi z ostalo divizijo. Vrnili smo se proti Paškemu Kozjaku, proti vrhu Basališča. Hiteti smo morali, da ga ne zasedejo prej Švabi.

V neki kmečki hiši pri Doliču smo zahtevali vodiče. Gospodinja je planila v histeričen jok, misleč, da ji bomo pobili hčerki. Vsa naša tolažba ni nič pomagala!

»Ali sem jih zato rodila, da mi jih boste vzeli?«

»Mati,« sem ji rekel. »Mati samo do vrha Basališča nas bo vodila po najkrajši poti, saj bo prišla domov.«

»Saj vam nič ne verjamem, ko pa tako divje gledate! Lepo vas prosim, pustite moji dobri hčerki.« Pokleknila je pred nami, ena hčerka je z njo vred jokala, a druga, zelo čedno in visoko dekle, nas je trmasto in zaničljivo gledala.

»Mati, ne delajte neumnosti, pred nami ni treba klečati: kar tale naj gre z nami do Basališča!« In pokazal sem na visoko dekle, ki ni potočilo solze, a je zelo hladno zrla na mater in na nas, že prej pa je od skednja opazovala našo borbo na cesti.

»Grem, kaj mislite, da se vas bojim?« je odgovorila ter nas zopet zaničljivo pogledala.

»Dekle, hitro se odpravi in nikar nas tako zaničljivo ne glej, kajti nikomur ni danes ne za tvoj obraz ne za tvoje oči; imamo važnejše delo.« je rekel Brkin. Mati se je poslavljala od hčere, kot da bi šla na morišče.

Matevž Hace

S ŠTIRINAJSTO DIVIZIJO NA ŠTAJERSKO

★ (Iz knjige »Spomini na partizanska leta,« kjo je v zbirki »Prešernova knjižnica« izdal Slovenski knjižni zavod septembra 1946)

6

korakov od hiše!« Planili smo ven, polegali v sneg in začeli streljati. Teh belih švabskih vragov nisi videl, dokler jih nisi imel pred nosom.

Vsak dan je padal sneg, mul je bilo vedno manj. Na Paškem Kozjaku so nas kmetje preplašeno gledali, češ kaj iščemo v teh, od vseh pozabljenih hribeh.

Pri Sv. Joštu je bil štab XIV. divizije. Tam smo imeli tudi mnogo bolnikov, ranjencev in onemoglih. Člani različnih odsekov, ki jih še v mirni dobi tako krvavo potrebuješ, so bili vsi izčrpani. Vse naše moštvo je bilo podobno bolnikom. Še celo Krt, komisar divizije, nam je začel bolehati. Vedno nove kolone svežih Švabov, SS-ovcev in Gebirgsjägröf so prodirale proti našim položajem. Pohorje, Pohorje! je imel v mislih sleherni partizan.

18. FEBRUAR

Zaradi vedno večjega sovražnega pritiska smo se odločili, da se prebijemo na sketor Sv. Marjeta — Dolič — Sv. Florijan. Vso noč smo bili na nogah. Na vsak način se bo treba prebiti na Pohorje. Zapadlo je mnogo snega. Pregledali smo vso divizijo na položajih. Videli smo, kako je z borci. Napravili smo načrt, da se prebijemo na sketorju Sv. Marjeta — Dolič — Sv. Florijan. Zelo čudna je bila tista noč. Bataljoni so se komaj premikali. Kapetan Mičo, komandant Šerčerjeve brigade, je odrinil z dvema bataljonom, da bi prebil na cesti in nad njo močne švabske zasede. Brž ko so zasedli Šerčerjevi položaj ob cesti, se je začela borba, a brez uspeha. Naši mitraljezi zaradi silnega mraza niso funkcionirali, Švabi pa so nas obstreljevali s topovi. Ker Šerčerjeva polbrigada ni mogla predreti, smo poslali v borbo Efenka z bataljonom Tomšičeve brigade in kapetana Gašperja z bataljonom Bračičeve brigade. Potem smo hitro napredovali. Stali smo sredi ceste; delal se je dan. Štirje bataljoni so že prebili dve utrjeni švabski črti. Videli smo, kako naglo so švabski topničarji vlekli top na druge položaje. Privozili so težki tanki. Nismo imeli več razstreliva, da bi minirali cesto. Mitraljezi so popolnoma odpovedali. V globini in na čistini so ležale na nosilih vrste ranjencev in onemoglih borcev. Brž ko se je naredil dan, so začeli Švabi z močnim artilerijskim ognjem. Vstajalo je jasno in mrzlo

»Dovolj je tega cirkusa, mati, čez dve ali tri ure pride dekle nazaj.«

»Tako, tako?!« je kričala s presunljivim glasom mati. »Se-daj pa vem, da sem jo za zmerom izgubila.«

»Mati, ne cvilite tako, še mene je sram! Kar bo, pa bo,« reče hčerka.

Odšli smo.

V bližino so padale granate, a dekle, ki na je bilo za vodiča, se ni niti malo ustrašilo. Vsi smo občudovali njeno hladnokrvnost. Komandirji in nekaj komandantov je prišlo k meni, češ obdržimo jo; take nam je treba za bolničarko, ki se ne boji streljanja. Toda materi sem dal častno besedo, da se bo vrnila.

Izpod Basališča smo jo poslali nazaj. Vsi smo se ozirali za tem hladnokrvnim, čednim dekletom. In več kot dvajset tovarišev sem slišal reči, da bi jo hoteli imeti za ženo. Videli smo v dveh zimah, ki smo jih prebili več hrabrih žensk; toda tako hladnokrvne in duha prisotne kot je bila sredi toče topovskih izstrelkov Zalka izpod Paškega Kozjaka, še nismo srečali. Merila bi se lahko le s hrabrimi partizankami. Na pohodih smo se večkrat spominjali tega dekleta. Na ljudi, ki niso junaški, pozabiš, hrabri hladnokrvni ti pa ostanejo dolgo dolgo v spominu. Ko je počila granata v naši bližini, je več tovarišev zakričalo in skočilo za smreke, Zalka pa je rekla: »Saj ni nič, kaj se bojite? Saj se še jaz ne bojim, ki danes prvič poslušam pokanje.«

19. FEBRUAR

Divizija je bila skoncentrirana na sektorju Basališče, štirje njeni najboljši bataljoni pa so bili na Pohorju. Kulturniška skupina s Kajuhom na čelu je bila precej izčrpana.

»Naše kulturnike bo treba strpati v kak bunker, sicer nam bodo pocepali,« je nekdo predlagal. Luka je malo pod Basališčem s kurijem zaostal in bi ga Nemci kmalu živega ujeli. Preklinjal je Švabe vsega sveta. Razveselili smo se, ko je prišel za nami. Vsi smo bili zelo izčrpani. Urejevali smo divizijo na novo. V patrole smo hodili tja dan vsi komisarji in komandanti.

(Se nadaljuje)

VELIKA POLOMIJA

Piše: Milan Zrinski
Riše: Jelko Peternej

106. »Pohiti, norec!« Stanko je obstal. Spoznal je, da bo tako prepozno, predno jima vse dopove... Zdrvel je proti avtomobilu, ki se je že premikal. Med Jocomim preklinjanjem so se, kljub gostemu prometu, vendarle prebili kakih petdeset metrov naprej ko so zaslišali slaboten pok. »Sem si kar mislil,« je ocenjeval rezultat akcije »Dinamitar«. »Bila je tako majhna porcija, da je skoraj ni slišati.« Začela se je blokada. Joco je z avtomobilom šinil v stransko ulico pred veliko »policijsko marico«, ki je drvela na prizorišče...

107. Čez dva dni so ocenjevali »praktično preizkušnjo«. Sivolasec, za katerega je Stanko zdaj že izvedel, da je mel visok čin v Pavelčičevi vojski, jim je sicer čestital k uspehu, vendar pa je opozoril na nujnost večje odločnosti pri izvajanju »dejanj zgo-dovine«. O njihovi dejavnosti je že veliko govora v svetu, hkrati pa so te akcije »balzam« za trpinčeno domovino, ki jih željno pričakuje. Potem je prebral imena tistih, ki bodo sestavljali skupino »Center« v Jugoslaviji.

108. Kar devetnajst jih bo, z Jocom na čelu. Med njimi pa sta bila Stanko in »Dinamitar«. Apisu so zaupali radijski oddajnik, s katerim se bo skupina povezovala z vodstvom v Münchnu. Glavna naloga skupine je bila: pripraviti »teren in ljudi za prihod večjih in številnejših osvobodilnih enot... Zdaj se je torej začelo zares, se je zamislil Stanko. Gotovo bo za srečanja z Miro le še malo časa. Zato ga bo moral pošteno izkoristiti.

RUDARSKI ŠOLSKI CENTER VELENJE
Kadrovsko – socialni sektor

Na podlagi 22. čl. TZDR (Ur. l. SRS št. 24/77) ter sklepa komisije za medsebojna delovna razmerja oz. DS TOZD Serijska proizvodnja z dne 24. 12. 1979

OBJAVLJAMO

potrebo po delavcu za opravljanje naslednjih del oz. delovnih nalog

VODJA STROŠKOVNO – KALKULATIVNEGA ODDELKA

Pogoji:

- končana višja ekonomska šola oz. višja šola za organizacijo dela s 3 letno prakso ali
- tehniška šola ekonomske oz. strojne smeri s petimi leti delovnih izkušenj.

Osební dohodek je v skladu s pravilnikom o delitvi sredstev za OD v TOZD Serijska proizvodnja.
Kandidati, oddajte pismene vloge z dokazili o izpolnjevanju pogojev na naslov: Kadrovsko-socialna služba Rudarskega šolskega centra Velenje, Prežihova 3 v roku 15 dni od objave.

koledar

Petek, 25. januar – Trpimir
Sobota, 26. januar – Tit
Nedelja, 27. januar – Angela
Ponedeljek, 28. januar – Tomaž
Torek, 29. januar – Valerij
Sreda, 30. januar – Martina
Četrtek, 31. januar – Janez

mali oglasi

56 letni upokojenec išče sobo v Velenju ali okolici za 6 mesecev. Plačamo do 1.500,00 din. Naslov: Ramšak. Trubarjeva 22. Celje.

PRODAM sadovnjak v izmeri cca 2.000 m². Voda in elektrika na parceli. Naslov v oglašnem oddelku.

dežurstva

Zdravstveni dom Velenje: petek, 25. 1. 1980 dr. M. Natek (dnevni), dr. Peter Kopitar (nočni).

sobota, 26. 1. 1980 dežurni: dr. Ivan Kralj, pomožni dežurni, dr. Nada Hribar

nedelja, 27. 1. 1980 dežurni: dr. Ivan Kralj, pomožni dežurni, dr. Nada Hribar

ponedeljek, 28. 1. 1980 dr. B. Pustovrh (dnevni), dr. O. Popovič (nočni)

Mlad par išče sobo v Velenju ali bližnji okolici z možnostjo kuhanja ter uporabo kopalnice. Naslov v uredništvu.

PRODAM črno bel televizor Panorama in štedilnik 2 plin 4 električne plošče. Naslov: Jelenko Maks. Topolšica 169.

Zamenjam enosobno lastniško stanovanje v Celju za enako ali večje v Velenju – telefon 852-529 – dopoldan.

Kupim enosobno ali manjše dvosobno stanovanje v Velenju. Naslov v upravi lista.

gorenje

Prodajno-razstavni center

Kuhinje
Pralni stroji
Hladilniki, zamrzovalne omare in skrinje
Štedilniki
Barvni televizorji, črno-beli televizorji,
glasbeni centri, antene in antenski pribor
Keramične ploščice in oprema za kopalnice

Informacije, demonstracije
nakup za gotovino
in na potrošniško posojilo.

**Konsignacijska prodaja
Körtingovega programa.**

Obiščite nas. Potrudili se bomo,
da vašega časa ne boste zapravljali zaman.

Prodajno-razstavni center Gorenje
v Rdeči dvorani je odprt
vsak dan od 7. do 19. ure.

**Na svidenje
Prodajno-razstavni center
Gorenje**

Po sklepu delavskega sveta

KOMUNALNEGA PODJETJA MOZIRJE

OBJAVLJAMO

30. januarja ob 10. uri pred upravno zgradbo Komunalnega podjetja Mozirje

prodajo naslednjih osnovnih sredstev

na JAVNI LICITACIJI

- Bager Radoje Džakić 17-350, letnik 1976, izpraven. Začetna cena 180.000,— din.
- Kombi Z-430 k, letnik 1975, vozen. Začetna cena 18.000,— din.
- Elektromotor 11 kw. Začetna cena 500,— din.
- Elektromotor 11 kw. Začetna cena 500,— din.
- Elektromotor 7,5 kw. Začetna cena 1.300,— din.

Interesenti morajo pred pričetkom licitacije vplačati 10 odstotno varščino od začetne cene, predstavniki družbenega sektorja se morajo izkazati s pooblastilom in plačilom kavcije z bariranim čekom.
Fizične osebe morajo na izlicitirano ceno vplačati pripadajoč prometni davek.
Osnovna sredstva bodo plačljiva po dogovoru.
Ogled osnovnih sredstev je možen 2 uri pred licitacijo 30. 1. 1980 pred upravno zgradbo Komunalnega podjetja Mozirje.

kino

KINO VELENJE:

25. 1. – četrtek ob 18. in 20. uri
TEMNA ZVEZDA – ameriški znanstveno fantastični film.
Režija: John Carpenter. Igrajo Brian Narelle, Dre Pahich

26. 1. – sobota ob 18. in 20. uri
MRZLICA POLETNIH NOČI – zahodno nemška komedija.
Režija: Sigi Gotz. Igrajo: Stephanie Hillel, Olivia Pascal

27. 1. – nedelja ob 18. in 20. uri
MRZLICA POLETNIH NOČI – zahodno nemška komedija

28. 1. – ponedeljek ob 18. in 20. uri
OTOK NA STREHI SVETA – pustolovski mladinski film.
Režija: Robert Stevenson. Igrajo: Donald Sindel, David Hartman

29. 1. – torek ob 18. in 20. uri
JULIJA – angleška drama.
Režija: Fred Zinnemann. Igrajo: Jane Fonda, Vanessa Redgrave

30. 1. – sredo ob 18. in 20. uri
AGENCIJA ZA ŽENITVENE PONUDBE – francoska komedija.
Režija: Clod Lelush. Igrajo: Vharl Dener, Jacke Velier

31. 1. – četrtek ob 18. in 20. uri
SKRIVNOST ZAPUŠČENE HIŠE – italijanska hrhljivka.
Režija: Dario Argento. Igrajo: David Hemmings, Daria Nicolodi

KINO DOM KULTURE VELENJE:

27. 1. – nedelja ob 9. uri,
OTROŠKA MATINEJA. OTOK NA STREHI SVETA – pustolovski mladinski film.

28. 1. – ponedeljek ob 20. uri
– Filmsko gledališče – JULIJA – angleška drama

OTROŠKA MATINEJA –
OTOK NA STREHI SVETA –
pustolovski mladinski film

26. 1. – sobota ob 19.30
DEKLE V MODREM – francoski psihološki film

27. 1. – nedelja ob 17.30 in 19.30
OČI ZVEZD – italijanski fantastični film

28. 1. – ponedeljek ob 19.30
MRZLICA POLETNIH NOČI – zahodno nemška komedija

30. 1. – sredo ob 19.30
TEMNA ZVEZDA – ameriški fantastični film

KINO ŠMARTNO OB PAKI:

25. 1. – petek ob 19. uri
OČI ZVEZD – italijanski fantastični film

27. 1. – nedelja ob 13.30 –
OTROŠKA MATINEJA –
OTOK NA STREHI SVETA –
pustolovski mladinski film

29. 1. – torek ob 19. uri
MRZLICA POLETNIH NOČI – zahodno nemška komedija

RUDARSKI ŠOLSKI CENTER VELENJE
neomejena subsidiarna odgovornost
JUGOSLAVIJA

RUDARSKI ŠOLSKI CENTER VELENJE
Kadrovsko – socialni sektor

Na podlagi 22. čl. TZDR (Ur. l. SRS št. 24/77) ter sklepa delavskega sveta TOZD Instalacije z dne 26. 12. 1979

OGLAŠAMO
potrebo po delavcu za opravljanje del oziroma delovnih nalog

KONTROLOR KOVINSKIH INSTALACIJ

Pogoji:

- strojni tehnik s 3 leti delovnih izkušenj
- strokovni izpit po zakonu o gradnji objektov

Delo se združuje za nedoločen čas s poskusnim delom, ki traja 3. oz. 2 meseca.
OD je v skladu s pravilnikom o delitvi sredstev za OD v TOZD Instalacije.
Pismene vloge z dokazili o izobrazbi pošljite na naslov: Rudarski šolski center Velenje, Prežihova 3, kadrovska služba v roku 15 dni od objave v časopisu.

SPOMIN

19. januarja je minilo leto žalosti,
od kar nas je za vedno zapustila

Mira Učakar
rojena Lesjak

Hudo je spoznanje, da se ne boš več vrnila med nas. Strih src in solzami v očeh še vedno mislimo nate.

ŽALUJOČI: mož s hčerko Karmen, mama, sestre, brata in ostalo sorodstvo

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega moža, očeta, brata

Jožeta Kugoniča

se iskreno zahvaljujemo vsem sosedom, sorodnikom, prijateljem in znancem, ki so nam v težkih trenutkih pomagali, izrekli sožalje, darovali vence in cvetje.
Posebno zahvalo izrekamo dr. Jovanu Stuparju in dr. Bogdanu Menihu za skrb in zdravljenje. Hvala TGO Gorenje, Keramika Gorenje, Modnemu salonu, govorniku, pevskim zborom, ter duhovnikom za opravljen obred in vsem, ki so ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Žalujoči: žena Marija, hčerka Jožica, sin Stanko, mama, brata in sestre z družinami.

ZAHVALA

ob prehitrem izteku življenja našega, dragega, dobrega moža in sina, brata, tasta, strica in botra

Toneta Dobnika

po domače Meglovega iz Raven pri Šoštanju,
sedaj bivajočega v Velenju, Cankarjeva 1 c,
ki je umrl dne 12. januarja 1980 v bolnici v Slovenj Gradcu

se zahvaljujemo vsem, ki so nam v tej težki uri stali ob strani, ponudili vso pomoč, izrekli sožalje in darovali cvetje.
Posebno se zahvaljujemo zakoncem ŠKRABL, URLEP, LUKMAN, KREJAN in DRUŽINI MEVC, sosedom REHMAN in ŠTELČER v Ravnah, sosedom VOVKOM in VETRIHOM iz Pake in vsem ostalim sosedom v Paki in Ravnah in vsem stanovalcem Cankarjevega bloka a. b in c., prijateljem in znancem.
Zahvaljujemo se za pomoč DO RL Velenje, DO TOZD Jamska mehanizacija, DSSS RL Velenje – finančnemu sektorju, kolektivu RŠC in TEŠ, KS Paka, godbi, pevcem, govornikom, duhovniku in rudarski četi za zadnjo častno stražo in zadnji, srečno!

Zahvaljujemo se vsem, ki ste ga spremljali na njegovi zadnji poti.

V globoki žalosti: žena Milica, oče in mama, sestra Štefka in Katica z družinami in ostalo sorodstvo

Mala anketa

Kam na počitnice?

Še zadnjikrat bo solski zvonec danes odbrel svojo pesem in živžav se bo iz solskih klopi preselil na bele poljane. Štirinajst brezskrbnih dni bo plačilo za polletni trud v šoli, marsikdo pa si je z marljivim delom prislužil tudi nove smuči ali sanke. Svoje je dodala tudi narava, saj je dol in breg na debelo pokrila s snegom. Vsi resda ne bodo šli na smučanje v Italijo ali Avstrijo pa vendar pravijo da se počitnic kljub temu veselijo. Saj je doma najlepše, mar ne?

BRANKA LUBEJ, 2. razred OŠ Gustav Šilih: »Počitnice bom preživela doma in če bo le snega dovolj, vem, da bo zelo lepo. Rada se smučam in

bom preživel počitnice, še ne vem, zagotovo pa vem, da se bom večino prostega časa, ki pa ga ne bo malo, smučal ali sankal. Ker je bilo tudi v šoli vse v redu, se počitnic res veselim.«

GORAZD FRIC, 2. letnik elektro tehnične šole: »Med počitnicami bom sicer doma, vendar se bom skoraj vsak dan

Gorazd Fric

hodil smučat na bližnja smučišča. Snega je tudi dovolj tako da upam, da bodo počitnice res takšne kot si jih želim.

Branka Lubej

Samo Kragolnik

sankam, pa tudi brez smuči ali sank se da lepo igrati. Upam, da bo tudi spricevalo dobro, tako da bo veselje popolno.«

SAMO KRAGOLNIK, 4. razred OŠ Gustav Šilih: »Kje

Milan Klemenc

MILAN KLEMENC, 4. razred OŠ Anton Aškerc: »Kot vrsto dosedanjih bom tudi letošnje počitnice preživel pri stari mami Ribnici na Pohorju. Seveda se bom predvsem smučal in sankal, skupaj z vrstniki pa bomo verjetno napravili tudi kakšnega sneženega moža.« D. B.

Iz dela

socialistične zveze

Izdelan akcijski program

V začetku prejšnjega tedna so se na seji zbrali člani predsedstva občinske konference SZDL Mozirje. Pretežni del tega delovnega srečanja so namenili dokončnemu oblikovanju akcijskega programa za bodoče delo krajevnih konferenc. Osrednje mesto v programu vsekakor zavzema uresničevanje resolucijskih načel v zvezi s stabilizacijo gospodarstva, drugo najpomembnejše področje sedanje dejavnosti krajevnih konferenc pa je poglobljena ocena opravljenega dela pri oblikovanju in sprejemanju srednjeročnih razvojnih načrtov.

Temu je bil v celoti namenjen tudi razgovor s predsedniki svetov krajevnih skupnosti in s predsedniki krajevnih konferenc SZDL mozirske občine, ki so ga opravili dan kasneje, v sredo 16. januarja. Eden izmed pomembnejših sklepov obeh sestankov je, da morajo zbere občanov v vseh krajih opraviti najkasneje do konca januarja.

Iz dela socialistične zveze je zanimiva še vest, da so se prav tako minulo sredo sestali člani sveta za ohranjanje in razvijanje tradicij NOB pri predsedstvu občinske konference. Največ časa so člani sveta namenili pripravi na letošnji republiški pohod Po poteh 14. divizije, ki ga bodo letos zaključili na Ljubnem ob Savinji. Nosilec priprav na omenjeni pohod je občinska konferenca ZSMS Mozirje, pri delu pa sodelujejo še vse ostale občinske družbenopolitične organizacije in seveda krajevna skupnost Ljubno. Mladi iz Gornje Savinjske doline bodo pohodno zastavo sprejeli od vrstnikov iz velenjske občine 13. februarja pri Zlebniku in jo po poti slavne Štirinajste ponесли do Ljubnega kjer bodo zaključno slovesnost pripravili 15. februarja ob 16. uri.

J. PLESNIK

Prejšnji petek je bila v prostorih komiteja občinske konference krajša slovesnost ob zaključku trimesečnega seminarja za člane ZK iz velenjske, mozirske in žalske občine. To redno obliko izobraževanja

komunistov je tokrat obiskalo 20 slušateljev, ki so na slovesnosti prejeli potrdilo o uspešnem opravljenem tečaju. Tečaj je organiziralo Študijsko središče Celje ob sodelovanju velenjske delavske univerze.

Občinski svet ZSS Mozirje

Stabilizacijski ukrepi v ospredju

Sindikati Gornje Savinjske doline namenijo največ pozornosti ukrepom za ustaleitev gospodarskih tokov — Uspešna predvolilna dejavnost — Občni zbori bodo končani do konca januarja

Nedvoumno dejstvo je, da se sindikati v tem obdobju lotevajo številnih pomembnih nalog na različnih področjih. Na občinskem svetu zveze sindikatov v Mozirju kljub temu poudarjajo, da so v tem trenutku v ospredju pozornosti naloge in ukrepi na področju stabilizacije gospodarstva. V te namene so prejšnji četrtek pripravili sestanek, ki so se ga udeležili predsedniki osnovnih sindikalnih organizacij in predsedniki delavskih svetov Gornje Savinjske doline. Udeleženci so se na tem sestanku še enkrat podrobno seznanili s temeljnimi predpostavkami za ustaleitev gospodarskih tokov. Osnovni namen takšnega srečanja je seveda bil dogovor o ukrepih, ki naj v letošnjem letu resnično omogočijo večje dosežke pri stabilizaciji gospodarstva.

Na to pomembno področje so v veliki meri usmerili tudi dejavnost ob pripravljanju in izvedbi občinskih zborov po osnovnih organizacijah. Priprani so namreč, da bodo

stabilizacijska prizadevanja rodila prave sadove le, če bodo delavci o njih pravočasno, pravilno in celovito seznanjeni. Ob tem zagotovo ne bo odveč podatek, da so se na občne zbere v mozirski občini temeljito pripravili. V priprave se je resnično tvorno vključil tudi občinski svet in na mestu je ugotovitev, da je bil celotni splet predvolilnih opravil uspešen. Občni zbori v Gornji Savinjski dolini bodo izvedeni do konca tega meseca, prav tako pa tudi obe konferenci v organizacijah združenega dela Gozdno gospodarstvo Nazarje in Gorenje-Glin Nazarje. Ob tem morda še podatek, da bodo z novo organiziranostjo konferenco oblikovali tudi v Zgornjesavinjski kmetijski zadruzi Mozirje. Občinsko volilno konferenco bodo opravili v začetku aprila. Sindikalni delavci mozirske občine se seveda tudi na to delovno srečanje že sedaj temeljito pripravljajo.

Nalog tudi sicer ne manjka. V teku je akcija obravnavanja in sprejemanja zaključnih računov, ki jo bodo zaključili v mesecu februarju. Ta dejavnost seveda ni in ne more biti sama sebi namen. Z njo bodo v vseh sredinah in na občinski ravni poglobljeno ocenili lanske letošnje dosežke, jih primerjali z načrtovanimi smernicami, ob ugotovljenih slabostih pa bodo morali sprejeti ustrezne ukrepe, ki obenem pomenijo enega najpomembnejših dejavnikov ustalitve gospodarskih tokov.

Sem se v veliki meri navezuje tudi dejavnost ob sprejemanju letnih načrtov ter oblikovanje srednjeročnih razvojnih smernic. V večini delovnih sredin so te dokumente že sprejeli, žal pa jih bodo morali skoraj povsod še dopolniti. V vse premajhni meri so namreč v njih upoštevali resolucijska načela, zato je dograjevanje več kot nujno.

J. PLESNIK

Sklenili več pogodb

Na letošnjem sejmu mode v Ljubljani se je petič zapored predstavljal s svojimi izdelki tudi Modni salon Velenje, ki je za razstavljeno kolekcijo ženskih oblek prejel diplomu Ljubljanski zmaj. Sejem je bil za njih poslovno zelo uspešen, saj so sklenili več pogodb za izvoz njihovih izdelkov na tuje. Med najpomembnejše sodi vsekakor dogovor o prodaji izdelkov za botik Carvinove prodajalne v Parizu.

Miličniki so zapisali

Je napravila detomor?

12. januarja letos naj bi B. B. iz Velenja doma rodila in usmrtila otroka. Miličniki velenjske postaje milice so trupelce našli v smetnjaku, pri pregledu pa je bilo ugotovljeno, da je bil novorojenček zadavljen 15 minut po porodu. Postaja milice Velenje je vložila proti osumljenki kazensko ovadbo temeljnemu javnemu tožilstvu.

Vročekrven voznik

Voznik osebnega avtomobila S. L. je peljal 19. januarja letos okoli 22. ure po Tomšičevi cesti, kjer je pripeljal do skupine pešcev, ki se mu niso takoj umaknili s cestišča. Zaradi tega je pričel fizično obračunavati z njimi in pri tem uporabil tudi palico in izvijač. Miličniki so zanj napisali kazensko ovadbo javnemu tožilstvu.

31. marca v Rdeči dvorani

Velenje — Trbovlje

Verjetno ni nikogar, ki ni vsaj enkrat videl televizijske oddaje NAŠI KRAJI MED SEBOJ. V njej na kratko povedano — dve ekipi ljubljanske TV hkrati obiščeta dva slovenska kraja in ju potem predstavita gledalcem, ki se tako v neposrednem prenosu seznanijo z mnogimi značilnostmi posameznih krajev. Poleg tega ima oddaja tudi tekmovalni del.

Na ljubljanski televiziji so se odločili, da bodo 21. marca predstavili dva rudarska kraja in to Velenje ter Trbovlje. Torej bosta tega dne neposredna prenosa iz Velenja in Trbovelj. Da bi lahko v oddaji sodelovalo čimveč ljudi, bo prireditev v Rdeči dvorani.

Tako se nam nudi priložnost, da na čimbolj izviran način predstavimo ljudem ši-

rom Slovenije marsikatero značilnost Saleške doline. Predvsem pa se moramo potruditi, da bomo poiskali kar največ tipičnih jedi, katere so značilne za našo občino oziroma jih radi pripravljajo na marsikateri kmečki domačiji. Občinska konferenca SZDL že sedaj poziva vse, da razmislimo, kako se bomo vključili v oddajo, da bo resnično kar najbolj izvirna.

Vseskozi se ponašamo, da je Velenje najlepše mesto daleč naokoli. Vendar si moramo priznati, da je naša skrb do okolja nekoliko popustila v zadnjem času. Zato bi bilo prav, da znova razmislimo, kaj bomo storili, da bo naše mesto spet takšno kot je bilo nekdaj in da se znebimo nezaželenih črnih točk, ki bi kazile njegov izgled. Kajti časa je še dovolj.

15. januar je datum, ko se v mnogih trgovinah z blagom in obutjem pojavijo napisi o znižanju cen. Občani so letos, seveda pa je tako vselej, dobesedno navalili na blago po znižanih cenah in si stem prihranili marsikatero tisočaka. Mnogi pa so tako lahko izrazili primankljaj, ki jim je morda nastal med novoletnimi prazniki.

OD 15. 1. DO 15. 2. 1980

V veleblagovnici
nama
Velenje in Žalec

ZIMSKA
RAZPRODAJA

moška, ženska in otroška
zimski konfekcija in obutev
ter smučarska oblačila

NAPRODAJ
CENEJE ZA 30 — 40 %

